

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 10. juli 2012 (18.07)
(OR. en)**

12407/12

**Interinstitutionel sag:
2012/0175 (COD)**

**EF 168
ECOFIN 691
SURE 10
CODEC 1880**

FORSLAG

fra:	Europa-Kommissionen
modtaget den:	5. juli 2012
Komm. dok. nr.:	COM(2012) 360 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om forsikringsformidling (omarbejdning)

Hermed følger til delegationerne et forslag fra Kommissionen fremsendt ved skrivelse fra Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, til Uwe CORSEPIUS, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union.

Bilag: COM(2012) 360 final

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 3.7.2012
COM(2012) 360 final

2012/0175 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om forsikringsformidling

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2012) 191 final}
{SWD(2012) 192 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF om forsikringsformidling (IMD1)¹ er den eneste EU-lovgivning, som regulerer salgsstedet for forsikringsprodukter med henblik på at beskytte forbrugernes rettigheder. Det blev vedtaget den 9. december 2002 og skulle være gennemført af medlemsstaterne senest den 15. januar 2005. Direktivet er et instrument, som indebærer minimumsharmonisering; det indeholder overordnede principper og er gennemført i de 27 medlemsstater på meget forskellig måde. Det stod allerede i forbindelse med Kommissionens kontrol af direktivets gennemførelse i 2005-2008 klart, at IMD1 skulle revideres.

Den seneste finansielle uro har med al tydelighed vist, hvor vigtigt det er at sikre effektiv forbrugerbeskyttelse i alle finansielle sektorer. I november 2010 anmodede G20 OECD, Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) og andre relevante internationale organisationer om at udarbejde fælles principper for finansielle tjenesteydelser for at styrke forbrugerbeskyttelsen. Udkastet til de overordnede G20-principper for forbrugerbeskyttelse på det finansielle område viser tydeligt, at der er behov for passende regulering og/eller tilsyn med alle finansielle tjenesteydere og mellemlid, som handler direkte med kunder. I henhold til disse principper bør forbrugere altid drage fordel af sammenlignelige standarder for forbrugerbeskyttelse. Den nuværende revision af direktivet om forsikringsformidling bør ses i lyset af disse retningslinjer og relaterede internationale initiativer.

Da Europa-Parlamentet drøftede det direktiv, der regulerer risikobaseret tilgang til kapitalisering og tilsyn med forsikringsselskaber (Solvens II)², vedtaget i 2009, blev der endvidere udtrykkeligt fremsat anmodning om revision af IMD1. Visse parlamentsmedlemmer og visse forbrugerorganisationer mente, at det var nødvendigt at forbedre beskyttelsen af forsikringstagere i kølvandet på den finansielle krise, og at praksis for salg af forskellige forsikringsprodukter kunne forbedres. Der er navnlig givet udtryk for store betænkeligheder ved standarderne for salg af livsforsikringsprodukter med investeringselementer. For at sikre sammenhæng på tværs af sektorerne anmodede Europa-Parlamentet om, at der ved revisionen af IMD1 ville blive taget hensyn til den igangværende revision af direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II)³. Det er ensbetydende med, at for så vidt angår regulering af salgspraksis for livsforsikringsprodukter med investeringselementer bør forslaget til et ændret direktiv (IMD2) opfylde de samme standarder for forbrugerbeskyttelse som MiFID II.

¹ EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF (omarbejdning) (KOM(2011) 656 endelig).

1.1. Formålet med forslaget

Det ændrede direktiv (IMD2) har til formål at forbedre reguleringen på detailforsikringsmarkedet på en effektiv måde. Det fokuserer på at sikre lige vilkår for alle deltagere, som er involveret i salg af forsikringsprodukter, og på at styrke beskyttelsen af forsikringstagere.

De overordnede mål for den nuværende revision er lige konkurrencevilkår, forbrugerbeskyttelse og markedsintegration. Det betyder helt konkret, at IMD2-projektet bør sikre følgende forbedringer: udvide IMD1's anvendelsesområde til at omfatte alle distributionskanaler (f.eks. forsikringsgivere, som indgår aftaler direkte med forsikringstager, såkaldte "direct writers", biludlejning etc.) identificere, styre og begrænse interessekonflikter; øge harmoniseringen af administrative sanktioner og foranstaltninger i forbindelse med overtrædelse af centrale bestemmelser i det gældende direktiv; gøre rådgivning mere egnet og objektiv; sikre, at sælgers faglige kvalifikationer svarer til de solgte produkters kompleksitet; forenkle og sikre indbyrdes tilnærmelse af procedurerne for grænseoverskridende adgang til forsikringsmarkeder i hele EU.

1.2. Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

Forslagets målsætninger er i overensstemmelse med EU's øvrige politikker og mål. Traktaten fastsætter bestemmelser, der skal sikre, at der oprettes et velfungerende indre marked med et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, og sikre fri udveksling af tjenesteydelser.

Det nuværende forslag fremlægges til vedtagelse som en del af en "detailpakke for forbrugere" sammen med PRIPs-forslaget vedrørende information om investeringsprodukter og UCITS V. PRIPs-initiativet har til formål at sikre en sammenhængende horisontal tilgang til produktinformation i forbindelse med investeringsprodukter og forsikringsprodukter med investeringselementer (såkaldte forsikrings-PRIPs⁴), og bestemmelser om salgspraksis vil komme til at indgå i de ændrede udgaver af IMD1 og MiFID.

Forslaget er endvidere i overensstemmelse med og supplerer anden EU-lovgivning og andre EU-politikker, navnlig vedrørende forbrugerbeskyttelse, investorbeskyttelse og tilsyn, f.eks. Solvens II, MiFID II, og PRIPs-initiativet.

IMD2 vil regulere salgspraksis for alle forsikringsprodukter lige fra almindelige forsikringsprodukter, som f.eks. bilforsikring, til livsforsikringspolicer, herunder produkter, som indeholder investeringselementer, f.eks. livsforsikringsprodukter tilknyttet investeringsinstitutter.

IMD2 vil fortsat have de træk, der kendetegner retsakter, som indebærer minimumsharmonisering. Det er ensbetydende med, at medlemsstaterne kan vælge at gå endnu længere, hvis det er nødvendigt af hensyn til forbrugerbeskyttelsen. Minimumsstandarderne i IMD1 vil dog blive udvidet væsentligt. Visse dele af det

⁴ Jf. anvendelsesområdet i konsekvensanalysen vedrørende PRIPs: http://ec.europa.eu/internal_market/finservices-retail/docs/investment_products/29042009_impact_assessment_en.pdf.

nye direktiv vil blive suppleret med niveau 2-foranstaltninger for at afpasse bestemmelserne efter MiFID: navnlig i kapitlet om salg af livsforsikringspolicer med investeringselementer.

2. RESULTAT AF KONSEKVENSANALYSER OG HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER

Kommissionens tjenestegrene anmodede Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) (tidligere CEIOPS) om råd vedrørende en lang række spørgsmål i forbindelse med revisionen af IMD. EIOPA's endelige rapport blev afleveret i november 2010⁵. I 2010-2011 mødtes Kommissionens tjenestegrene regelmæssigt med repræsentanter for forsikringssektoren, forbrugerorganisationer og tilsynsførende for at drøfte den forestående revision. Kommissionens tjenestegrene gennemførte en offentlig høring vedrørende revisionen af IMD1 i perioden fra den 26. november 2010 til den 28. februar 2011. Resultaterne af høringen støttede også i det store hele op om den retning, Kommissionens tjenestegrene havde skitseret for revisionen⁶. Den 10. december 2010 blev der afholdt en offentlig høring om IMD2. Drøftelserne fokuserede på direktivets anvendelsesområde, oplysningskrav til forsikringsformidlere, interessekonflikter, grænseoverskridende handel og krav til faglige kvalifikationer⁷. Den 11. april 2011 blev der afholdt et møde med eksperter fra medlemsstaterne og EIOPA for at drøfte resultaterne af den offentlige høring og strukturen og indholdet i IMD2. Langt størstedelen af de berørte parter, som var til stede på disse møder, kunne tilslutte sig den retning, som Kommissionens tjenestegrene havde skitseret for revisionen af IMD1.

Kommissionen har i overensstemmelse med sin politik for bedre lovgivning foretaget en konsekvensanalyse af forskellige politikmodeller. I den forbindelse er der gjort brug af flere særlige undersøgelser bestilt af forskellige tjenestegrene i Kommissionen. For det første indgik GD MARKT en aftale med PricewaterhouseCoopers (PWC) om at få foretaget en undersøgelse, som skulle give et samlet overblik over salg af forsikringer i EU. Rapporten forelå i juli 2011 og blev offentliggjort på Kommissionens websted⁸. For det andet tages der i forbindelse med dette forslag hensyn til resultaterne af en cost-benefit-undersøgelse bestilt i 2010 af eventuelle ændringer af bestemmelserne vedrørende salg af forsikringsprodukter og forsikringsinvesteringsprodukter⁹. For det tredje er der taget hensyn til resultaterne af en undersøgelse, som tog sigte på at vurdere kvaliteten af den rådgivning, der tilbydes i EU som helhed¹⁰. Der er også taget hensyn til en fjerde undersøgelse, som

⁵ https://www.ceiops.eu/fileadmin/tx_dam/files/publications/reports/IMD-advice-20101111/20101111-CEIOPS-Advice-on-IMD-Revision.pdf.

⁶ Resultaterne er offentliggjort på: http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/insurance-mediation_en.htm.

⁷ Referatet af høringen findes på: http://ec.europa.eu/internal_market/insurance/docs/mediation/20101210hearing/panel-summary_en.pdf.

⁸ Omkostningsanalysen er baseret på tal angivet i PwC-undersøgelsen og revideret af Kommissionens tjenestegrene. Undersøgelsen omfatter fem medlemsstater (BE, DE, FR, FI, UK). Nogle af deltagerne var ikke villige til eller kunne ikke give præcise overslag over omkostningerne. I betragtning af den vurdering, som Kommissionens tjenestegrene har foretaget af oplysningerne, forekommer nogle af de tal, som visse respondenter har opgivet, uden nærmere forklaring eller begrundelse at være urimeligt høje.

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/prips/costs_benefits_study_en.pdf.

¹⁰ http://ec.europa.eu/consumers/rights/docs/investment_advice_study_en.pdf.

med udgangspunkt i adfærdsøkonomi havde til formål at afdække forskellige faktorer med relation til investorers beslutningstagning¹¹.

Politikmodellerne i konsekvensanalysen blev vurderet ud fra forskellige kriterier: markedsintegration for markedsdeltagere, forbrugerbeskyttelse og -tillid, ensartede vilkår for forskellige markedsdeltagere og omkostningseffektivitet, dvs. i hvor høj grad de pågældende politikmodeller gør det muligt at nå de opstillede mål og bidrager til at få forsikringsmarkederne til at fungere både omkostningseffektivt og effektivt i det hele taget.

Ifølge overslaget over den administrative byrde beregnet på basis af ovennævnte PWC-undersøgelse og erhvervsstatistikker omarbejdet af Kommissionens tjenestegrene vil forslaget i betragtning af det store antal virksomheder, som påvirkes (ca. 1 million), alt i alt kun medføre relativt begrænsede omkostninger på i gennemsnit ca. 730 EUR pr. virksomhed.

Konsekvensanalysen blev afsluttet i 2012. Der blev taget hensyn til henstillingerne fra Europa-Kommissionens udvalg for konsekvensanalyse, navnlig vedrørende konsekvenserne for SMV'er. For eksempel er SMV-formidlere, som på indeværende tidspunkt befinder sig uden for, men som det nuværende forslag vil bringe inden for anvendelsesområdet, i det væsentligste virksomheder med anden hovedaktivitet end forsikringsformidling (dvs. formidling er kun en accessorisk aktivitet i forhold til deres hovedaktivitet, f.eks. rejsebureauer eller biludlejningsfirmaer). Disse mellemlid vil blive omfattet af en begrænset ordning (erklæringsprocedure, artikel 4 i det nuværende forslag), som står i et rimeligt forhold til den accessoriske form for formidling, som de udøver. Der skal generelt set indføres krav, som står i et rimeligt forhold til de givne aktiviteter, dels for at tage hensyn til SMV'ernes betænkeligheder, dels for at overholde princippet om "færre regler i forbindelse med mindre komplicerede produkter". Nogle investeringsprodukter er f.eks. pakket som livsforsikringspolicer. Der vil blive indført en strengere ordning (kapitel VII) for salgspraksis i forbindelse med disse produkter (livsforsikringspolicer med investeringselementer (forsikringsinvesteringsprodukter eller forsikrings-PRIPs).

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

3.1. Retsgrundlag

Forslaget er baseret på artikel 53, stk. 1, og artikel 62 i TEUF. Det afløser direktiv 2002/92/EF og vedrører harmonisering af nationale bestemmelser om forsikringsformidlere og andre personer, som sælger forsikringsprodukter. Det bringer visse accessoriske sælgere og eftersalgsvirksomheder, f.eks. virksomheder, som varetager administration af skadestilfælde og skadesafregning, inden for direktivets anvendelsesområde. Det klarlægger udøvelse af etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser, samt de beføjelser, der er tillagt hjemlandets og værtslandets tilsynsmyndigheder i den henseende. Dette forslags hovedformål og genstand er at harmonisere de nationale bestemmelser om god forretningsskik for alle, som sælger forsikringsprodukter, og andre enheder, som er til stede på

¹¹ http://ec.europa.eu/consumers/strategy/consumer_behaviour_en.htm.

forsikrings- og genforsikringsmarkeder, samt reglerne vedrørende deres ledelse og tilsynet med dem.

3.2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

I overensstemmelse med nærhedsprincippet (artikel 5, stk. 3, i TEU) skal der kun handles på EU-niveau, hvis de forventede mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene og derfor bedre kan gennemføres på EU-plan på grund af omfanget eller virkningerne af den foreslåede handling.

De fleste af de spørgsmål, der er omfattet af revisionen, indgår allerede i IMD1's nuværende retlige ramme. Desuden bliver forsikringsmarkederne i stadig højere grad grænseoverskridende af natur. Konkurrencebetingelserne for selskaber og aktører i denne kontekst, uanset om det drejer sig om regler om gennemsigtighed eller forbrugerbeskyttelse, skal være sammenlignelige på tværs af grænser, og de indgår alle som et centralt led i IMD i dag. Det er nu nødvendigt med en indsats på europæisk plan for at få ajourført og ændret de lovgivningsmæssige rammer i IMD1, således at der tages hensyn til udviklingen på forsikringsmarkederne siden implementeringen. På grund af denne integration vil isolerede nationale indgreb være langt mindre effektive og føre til opsplitning af markederne, hvilket medfører regelarbitrage og konkurrenceforvridning.

EIOPA bør spille en central rolle i gennemførelsen af det nye EU-regelsæt. Det er nødvendigt at tillægge EIOPA særlige beføjelser for at forbedre forsikringsmarkedernes funktionsmåde.

Forslaget tager fuldt ud hensyn til proportionalitetsprincippet, nemlig at handling på EU-plan bør stå i et rimeligt forhold til de fastsatte mål og ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt herfor. Forslaget er foreneligt med dette princip, idet der tages hensyn til den rette balance mellem de offentlige interesser, der står på spil, og foranstaltningernes omkostningseffektivitet. Behovet for balance mellem forbrugerbeskyttelse, effektive markeder og branchens omkostninger har været af helt central betydning i forbindelse med udarbejdelsen af disse krav.

I betragtning af proportionalitetsprincippet skelnes der i forslaget mellem forskellige salgskanaler for forsikringsprodukter, og der stilles lempeligere krav til registrering og faglige kvalifikationer i forbindelse med salg af enkle forsikringsprodukter. De, der sælger accessoriske forsikringsprodukter med lav risiko, f.eks. biludlejningsfirmaer og rejsebureauer, er således omfattet af en forenklet erklæringsprocedure og ikke af bestemmelserne om registrering som forsikringsformidlere. I forslaget skelnes der også mellem livsforsikringsprodukter og almindelige forsikringsprodukter i forbindelse med gennemsigtighedskravene til vederlag. Disse foranstaltninger, som tager højde for proportionalitetsprincippet, træffes i betragtning af de forskellige grader af kompleksitet og forbrugerrisici, der er forbundet med de forskellige forsikringer, og endvidere i betragtning af bestræbelserne for at begrænse den administrative byrde for SMV'er, som sælger forsikringsprodukter.

3.3. Overholdelse af artikel 290 og 291 i TEUF

Den 23. september 2009 vedtog Kommissionen forslag til forordninger om oprettelse af hhv. EBA, EIOPA og ESMA. I den forbindelse henviser Kommissionen til de

erklæringer i forbindelse med artikel 290 og 291 i TEUF, som den udarbejdede, da forordningerne om oprettelse af de europæiske tilsynsmyndigheder blev vedtaget, og hvori det hedder: "For så vidt angår proceduren for vedtagelse af reguleringsstandarder understreger Kommissionen den unikke karakter af sektoren for finansielle tjenesteydelser som følge af Lamfalussystrukturen, hvilket er udtrykkeligt anerkendt i erklæring 39 til TEUF. Kommissionen er imidlertid i alvorlig tvivl om, hvorvidt begrænsningerne i dens funktion i forbindelse med vedtagelsen af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter er i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i TEUF."

3.4. Henvisninger til andre direktiver

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) finder endnu ikke anvendelse; dette forslag henviser til definitionerne i direktiv 73/239/EØF, direktiv 2002/83/EF og direktiv 2005/68/EF. Direktiv 73/239/EØF, 2002/83/EF og 2005/68/EF vil blive ophævet ved direktiv 2009/138/EF.

3.5. Nærmere redegørelse for forslaget

Kapitel I – Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1 udvider IMD1's anvendelsesområde til at omfatte forsikrings- og genforsikringsselskabers salg af forsikringsaftaler uden en forsikringsformidlers intervention. Det omfatter også administration af skadestilfælde, som foretages af og for forsikringsselskaber, skadesafregning og taksation.

De minimis-udelukkelsen fra anvendelsesområdet i IMD1 forbliver den samme (sælgere af forsikringspolicer, som er accessoriske i forhold til salg af varer, præmier på under 500 EUR på årsbasis og opfyldelse af andre kriterier i henhold til undtagelsen), bortset fra at loftet over præmien på årsbasis hæves til 600 EUR pro rata (mindre end 2 EUR pr. dag). Ovennævnte beløb på 2 EUR er præmiebeløbet pr. aftale og pr. dag. Optikere, som sælger supplerende forsikringer for brilleglas, forbliver eksempelvis fortsat uden for direktivets anvendelsesområde.

Forsikringspolicer, som sælges accessorisk i forhold til salg af tjenesteydelser, falder ind under direktivets anvendelsesområde efter revisionen. Det er f.eks. tilfældet for rejseforsikringspolicer solgt af rejsebureauer, almindelige forsikringspolicer solgt af biludlejningsfirmaer og leasingselskaber.

Artikel 2 indeholder definitionerne fra IMD1 med visse ændringer og nye definitioner.

- "Forsikringsformidling" udvides til at omfatte udvidelsen af anvendelsesområdet i artikel 1, og det præciseres, at visse aktiviteter på fælles forsikringswebsteder udgør forsikringsformidling. Aktiviteten "at forelægge" fjernes. "Genforsikringsformidling" ændres på samme måde.
- "Forsikringsinvesteringsprodukter" defineres i overensstemmelse med definitionen af "investeringsprodukt" i forordningen vedrørende dokumenter med central information om investeringsprodukter (forordning om PRIPs).

- "Bunden forsikringsformidler" udvides til at omfatte formidlere, som handler på en anden forsikringsformidlers ansvar.
- "Rådgivning" defineres som en personlig anbefaling til en kunde, enten efter anmodning eller på anden foranledning.
- "Professionel kunde" defineres med henblik på udelukkelse fra bestemmelserne om oplysninger.
- "Krydssalg" er definitionen på en praksis, hvor to eller flere produkter samles og sælges på én gang.
- "Betinget provision" defineres som provision, hvor det skyldige beløb udbetales på betingelse af, at de aftalte mål er nået.
- "Snævre forbindelser" defineres som ordninger, hvor personer er knyttet til hinanden, og ordninger, som kan påvirke en tilsynsførendes evne til at føre effektivt tilsyn.
- "Vederlag" er defineret således, at det ikke blot omfatter betalinger (gebyrer, provision etc.), men også enhver form for økonomiske fordele.
- Definitionerne af "hjemland", "værtland", "forsikringsformidler", "genforsikringsformidler" og "varigt medium" tydeliggøres ved hjælp af ændringer.

Kapitel II - Registreringskrav

Artikel 3 ændrer stort set ikke ved registreringskravene i IMD1, men der fremsættes krav om, at EIOPA opretter et fælles elektronisk register (forbinder nationale databaser), og at visse ordninger med andre personer offentliggøres. Dette fælles elektroniske register skal fungere som en portal med links til nationale registre. Endvidere fritages personer, som er omfattet af erklæringsproceduren, fra registrering (jf. artikel 4).

Kapitel III - Erklæringsprocedure

Ved *artikel 4* indføres der en forenklet procedure, som fritager to grupper af personer fra ovennævnte registreringsprocedure og sætter dem i stand til at udøve formidling blot ved hjælp af en erklæring. Der er tale om personer:

- som udøver forsikringsformidling som en accessorisk aktivitet i forhold til deres erhvervsmæssige hovedaktivitet, og som opfylder visse andre betingelser (f.eks. rejsebureauer). De øvrige betingelser er i store træk, at produkterne supplerer andre produkter eller tjenesteydelser, at de ikke omfatter livs- eller ansvarsforsikring, medmindre dækningen er forbundet med hoveddækningen
- hvis aktiviteter er begrænset til erhvervsmæssig administration af skadestilfælde og skadesafregning.

Erklæringsproceduren omfatter hovedsagelig rejsebureauer, biludlejningsfirmaer, som sælger forsikringsprodukter, samt aktører, som varetager administration af skadestilfælde og skadesafregning.

Kapitel IV - Fri udveksling af tjenesteydelser og etableringsfrihed

Artikel 5, 6 og 7 afspejler bestemmelser i artikel 5 i IMD1, det ændrede MiFID-forslag og Luxembourgprotokollen¹². De omhandler også kompetencefordelingen mellem tilsynsførende i hjem- og værtslandet, navnlig i situationer, hvor en forsikrings- eller genforsikringsformidler ikke opfylder betingelserne for udøvelse af virksomhed i værtslandet.

Kapitel V – Andre organisatoriske krav

Artikel 8 omfatter de faglige og organisatoriske krav fra artikel 4 i IMD1: et krav om passende viden og kunnen; et krav om et godt omdømme; et krav om erhvervsansvarsforsikring og foranstaltninger for at beskytte mod formidlers manglende evne til at overføre præmiebeløbet til forsikringsselskabet eller til at overføre erstatningsbeløbet eller en bonus til den forsikrede. Den indeholder også et krav om løbende efteruddannelse. For at opnå en rimelig virkning er de bestemmelser, der finder anvendelse på dem, der udøver formidling som en accessorisk aktivitet, eller hvis aktiviteter begrænser sig til erhvervsmæssig administration af skadestilfælde, afpasset efter det solgte produkts kompleksitet. Derfor finder artikel 8 ikke fuldt ud anvendelse på sådanne formidlere.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter, som udbygger begrebet passende viden og kunnen.

Artikel 9 vedrører offentliggørelsen af bestemmelser om almene hensyn. Denne artikel er ændret i forhold til artikel 6 i IMD1 og indeholder nu et krav til medlemsstaterne om at offentliggøre bestemmelserne om almene hensyn samt et krav til EIOPA om at indsamle og offentliggøre oplysninger om sådanne bestemmelser (I Kommissionens fortolkningsmeddelelse - Fri udveksling af tjenesteydelser og begrebet "almene hensyn" inden for forsikringssektoren 2000/C 43/03 findes der en vejledende beskrivelse af principperne om almene hensyn i forhold til det tredje forsikringsdirektiv).

Artikel 10 til 12 gengiver indholdet i de tidligere artikel 7, 9 og 10 om kompetente myndigheder, udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og klager.

Artikel 13 vedrører procedurer for udenretslig bilæggelse af tvister, som omfatter kunder, og udbygger den tidligere artikel 11 i IMD1 med et krav (frem for en henstilling) til medlemsstaterne om at indføre procedurer og sikre deltagelse heri.

Artikel 14 vedrører begrænsning af brugen af formidlere. Den udvider den tidligere bestemmelse i artikel 3, stk. 6, i IMD1 til at omfatte genforsikringsselskaber og forsikrings- og genforsikringsformidlere, og tager højde for erklæringsproceduren (jf. artikel 4).

¹²

Protocol Relating to the Cooperation of the Competent Authorities of the Member States of the European Union in Particular Concerning the Application of Directive 2002/92/EC of the European Parliament and of the Council of 9 December 2002 on Insurance Mediation.

Kapitel VI – Informationskrav og regler om god forretningsskik

Artikel 15 til 20 gengiver informationskravene, undtagelsen i forbindelse med store risici, de strengere krav i den tidligere artikel 12 og informationskravene i den tidligere artikel 13. De indeholder også følgende supplerende bestemmelser:

- det generelle princip om, at formidlere bør handle i deres kunders bedste interesse
- lignende informationskrav for forsikringsselskaber
- et krav til forsikringsformidlere om at informere om grundlaget for vederlaget og beløbet
- et krav om at informere om eventuelle variable vederlag, som forsikringsselskabers eller -formidlers salgspersonale modtager
- en ordning med obligatorisk "offentliggørelse af alle oplysninger" i forbindelse med salg af livsforsikringsprodukter og en ordning med "offentliggørelse efter anmodning" (dvs. anmodning fra kunden) i forbindelse med salg af ikke-livsforsikringsprodukter med en overgangsperiode på 5 år. Efter overgangsperioden på 5 år finder ordningen med offentliggørelse af alle oplysninger automatisk anvendelse også på salg af ikke-livsforsikringsprodukter. I overgangsperioden skelnes der ifølge forslaget mellem livsforsikringsprodukter og ikke-livsforsikringsprodukter. Vederlaget (provision) har tendens til at være højere i forbindelse med salg af livsforsikringsprodukter. Endvidere ligner livsforsikringsprodukter også i højere grad investeringsprodukter, og køb af et sådant produkt svarer til en langtidsinvestering. Situationen er anderledes for ikke-livsforsikringsprodukter. Vederlaget er som regel lavere (provision på ca. 5-10 % af præmien), og produktet indebærer færre risici. I de fleste EU-lande kan forbrugerne meget let skifte til et andet substituerbart produkt, uden alt for store omkostninger
- et krav om, at forsikringsselskaber og –formidlere inden kontraktens indgåelse skal give kunden tilstrækkelig information om forsikringsproduktet, således at kunden kan træffe en informeret beslutning
- et krav om, at EIOPA skal sikre, at de oplysninger, den modtager om strengere nationale bestemmelser, også gøres tilgængelige for forsikringsselskaber, formidlere og forbrugere
- yderligere undtagelser fra det generelle krav om, at information skal gives på et varigt medium.

Med hensyn til at opnå større forbrugerbeskyttelse er bestemmelserne om den form for vederlag, formidleren modtager, strukturen i vederlaget og beløbet mere gennemsigtige end i det oprindelig direktiv (2002/92/EF), og der skabes klarhed om forholdet mellem fuldmagtsgiver og repræsentant, herunder om hvordan det kan påvirke rådgivningen. Forbrugerbeskyttelsen er blevet væsentligt bedre i de senere år, og forbrugerne søger i nu højere grad oplysninger og bliver mere og mere omkostningsbevidste. Oplysninger om de forskellige elementer, som indgår i den samlede pris – herunder formidlerens vederlag – vil sætte kunderne i stand til at

vælge på grundlag af forsikringsdækning, tilknyttede tjenesteydelser (f.eks. hvis formidleren håndterer skadestilfælde) og prisen. Det vil endvidere sikre kunderne adgang til egnede, omkostningseffektive produkter og formidlingstjenesteydelser. Obligatorisk offentliggørelse af vederlag burde få positive virkninger for konkurrencen på forsikringsmarkedet, da kunderne vil få flere oplysninger om produkter og omkostninger samt om eventuelle interessekonflikter. Det vil blive lettere for forbrugerne at sammenligne forsikringsdækningen og prisen på produkter, som sælges gennem forskellige distributionskanaler. Flere EU-medlemsstater kræver allerede, at der offentliggøres oplysninger om vederlaget i forbindelse med visse forsikringsprodukter, og MiFID II vil indeholde et krav herom i forbindelse med investeringsprodukter. De nye oplysninger vil give forbrugerne mere omfattende information om, hvilke tjenesteydelser formidlere præsterer, og om de tilknyttede omkostninger. Bestemmelserne vedrørende offentliggørelse af oplysninger om vederlaget skal dog gennemføres således, at det er muligt at sammenligne formidlere og forsikringsgivere, som indgår aftaler direkte med forsikringstager, såkaldte "direct writers". Information om prisen for forsikringsdækning samt om salgsmkostningerne vil gøre det muligt at foretage sammenligninger. For at undgå interessekonflikter bør forsikringsselskaber også navnlig give oplysning om beregningsgrundlaget for det variable vederlag, som deres ansatte modtager for at sælge et produkt. Bestemmelserne vedrører endvidere visse nøgleproblemer i forbindelse med grænseoverskridende levering af forsikringsformidlingstjenester: mangel på retssikkerhed og mangel på sammenlignelighed. Hvis de harmoniserede rammebestemmelser forbedres, vil formidlere og deres kunder sandsynligvis blive mere tilbøjelige til at tage skridt til at sælge eller købe forsikringsprodukter på tværs af grænser. Bedre information vil gøre det lettere at sammenligne produkter og distributionskanaler (som nævnt ovenfor), hvilket i dag især er vanskeligt i forbindelse med grænseoverskridende handel.

Artikel 21 indeholder en bestemmelse om pakkeprodukter og et krav om, at kunder skal informeres om, at produkterne kan købes separat, og have visse oplysninger herom. Den indeholder også et krav om, at EIOPA skal opstille og derefter opdatere retningslinjer for tilsyn med en sådan praksis.

Kapitel VII – Supplerende krav til kundebeskyttelse i forhold til forsikringsinvesteringsprodukter

Artikel 22 omhandler de supplerende kravs anvendelsesområde og sikrer, at kravene anvendes på forsikringsformidlere eller -selskaber, når de sælger forsikringsinvesteringsprodukter.

Artikel 23 indeholder yderligere bestemmelser om interessekonflikter og et krav om, at sådanne konflikter identificeres. Den tillægger Kommissionen beføjelse til at udstede delegerede retsakter med henblik på at

- definere foranstaltninger, som kan blive nødvendige for at identificere, forhindre, styre og oplyse om interessekonflikter
- opstille passende kriterier for at bestemme de interessekonflikttyper, som kan skade kundernes interesser.

Artikel 24 er baseret på artikel [23] i MiFID II. Den indeholder kravet i MiFID II om at

- handle ærligt, redeligt og professionelt i kundernes bedste interesse
- sikre, at oplysninger er reelle, klare og ikke-vildledende
- give oplysning om forsikringsselskabet eller –formidleren og deres tjenesteydelser (navnlig når der ydes rådgivning på uafhængigt grundlag), om eventuelle markedsanalyzers omfang (om der vil blive givet en løbende vurdering af egnethed), om de foreslåede produkter og investeringsstrategier og om omkostningerne.

Den præciserer, på hvilket grundlag rådgivning kan siges af være uafhængig, idet der stilles krav til vurderingen af produkter på markedet og krav om ikke at acceptere vederlag fra tredjemand.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for at sikre overensstemmelse med denne artikel.

Artikel 25 beskriver, hvordan egnethed og relevans skal vurderes, og stiller krav om, at der skal indhentes oplysninger fra kunden. I forbindelse med salg uden rådgivning skal formidleren eller selskabet indhente oplysninger om kundens kendskab og erfaring for at afgøre, om produktet er egnet til kunden. I forbindelse med salg med rådgivning, skal formidleren eller selskabet indhente oplysninger om kundens finansielle situation og investeringsmål for at afgøre, om produktet er egnet. Hvis produktet ikke er relevant eller egnet, skal formidleren eller selskabet advare kunden herom. Sælger skal også registrere, hvilke betingelser der gælder for tjenesteydelser til kunden, og aflægge rapport til kunden. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for at sikre, at bestemmelserne overholdes.

Kapitel VIII - Sanktioner

Artikel 26 indeholder et krav om, at medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder - for så vidt angår overtrædelse af nationale bestemmelser vedtaget i henhold til direktivet - træffer administrative sanktioner og foranstaltninger, som er effektive, forholdsmæssige og afskrækkende.

De administrative sanktioner og foranstaltninger skal finde anvendelse på de fysiske eller juridiske personer, som er ansvarlige for en overtrædelse.

De kompetente myndigheder skal tillægges alle de nødvendige undersøgelsesbeføjelser og skal samarbejde om grænseoverskridende tilfælde.

Artikel 27 indeholder et krav om offentliggørelse af sanktioner eller foranstaltninger i forbindelse med overtrædelser.

Artikel 28 præciserer visse overtrædelser og beskriver de administrative sanktioner, som finder anvendelse på formidlere, herunder inddragelse af registrering, forbud mod personer, som er ansvarlige for udøvelsen af ledelsesfunktioner, og administrative bøder på op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået ved overtrædelsen, såfremt fortjenesten kan beregnes.

Strafferetlige sanktioner er ikke omfattet af dette forslag.

Artikel 29 indeholder en beskrivelse af de faktorer, der skal tages højde for i forbindelse med sanktioner og foranstaltninger, herunder fordele, som er opnået ved overtrædelsen, tab, der påføres tredjemand, og den ansvarlige persons vilje til at samarbejde, samt et krav om, at EIOPA udsteder retningslinjer om sanktioner. Den indeholder også et krav om, at formidleren eller selskabet informeres om eventuelle sanktioner eller foranstaltninger samt begrundelsen herfor.

Artikel 30 indeholder et krav om effektive mekanismer, der tilskynder til indberetning af overtrædelser, og passende beskyttelse af whistle-blowers og deres personoplysninger samt beskyttelse af personoplysninger om fysiske personer, som formodes at være ansvarlige for overtrædelser.

Artikel 31 indeholder et krav om, at EIOPA årligt gives sammenfattende oplysninger vedrørende overtrædelser, og at EIOPA offentliggør disse oplysninger. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder i den forbindelse, som EIOPA skal udarbejde og indgive til Kommissionen [6] måneder efter direktivets offentliggørelse.

Kapitel IX – Afsluttende bestemmelser

Artikel 32 til 39 gengiver de (i givet fald opdaterede) afsluttende bestemmelser i IMDI vedrørende retten til domstolsprøvelse, gennemførelse og ikrafttræden, ophævelse af tidligere lovgivning og adressater. Endvidere indeholder *artikel 33 og 34* betingelserne for Kommissionens beføjelse til at vedtage delegerede retsakter som omhandlet i direktivet, og *artikel 35* omhandler Kommissionens revision og evaluering af direktivet efter dets ikrafttræden. Ved revisionen tages der navnlig hensyn til de konsekvenser, som bestemmelserne i artikel 17, stk. 2, om offentliggørelse af information får for formidlere af andre forsikringer end livsforsikringer, som er små og mellemstore virksomheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

De særlige budgetmæssige konsekvenser for Kommissionen vurderes også i den finansieringsoversigt, der er vedlagt dette forslag. De særlige budgetmæssige virkninger af forslaget vedrører de opgaver, der tildeles EIOPA som anført i den finansieringsoversigt, der er vedlagt dette forslag.

Forslaget får konsekvenser for Fællesskabets budget.

↓ 2002/92/EF (tilpasset)

2012/0175 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om forsikringsformidling

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten ~~om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab~~ om Den Europæiske Unions funktionsmåde , særlig artikel ~~47, stk. 2,~~ 53, stk. 1, og ~~artikel 55~~ artikel 62 ,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

↓ ny

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

↓ 2002/92/EF

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

↓ ny

efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse,

↓ 2002/92/EF

⇒ ny

efter ⇒ den almindelige lovgivnings proceduren ~~i traktatens artikel 251~~, og

ud fra følgende betragtninger:

↓ ny

- (1) Der skal foretages en række ændringer af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling¹³. Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Da dette forslags hovedformål og genstand er at harmonisere nationale bestemmelser på de nævnte områder, bør det baseres på artikel 53, stk. 1, og artikel 62 i TEUF. Det bør ske i form af et direktiv, således at gennemførelsesbestemmelserne på de områder, det dækker, om nødvendigt kan tilpasses de særlige karakteristika ved hver medlemsstats marked og retssystem. Dette direktiv bør også tage sigte på at koordinere nationale bestemmelser om adgang til at udøve forsikrings- og genforsikringsformidling, herunder erhvervsmæssig administration af skadestilfælde og skadesafregning, og er derfor baseret på artikel 53, stk. 1, i traktaten. Da det drejer sig om en sektor, som udbyder tjenesteydelser i hele Unionen, er dette direktiv endvidere også baseret på artikel 62 i traktaten.

↓ 2002/92/EF betragtning 1
(tilpasset)

- (3) Forsikrings- og genforsikringsformidlere spiller en central rolle i forbindelse med salg af forsikrings- og genforsikringsprodukter i Fællesskabet ☒ Unionen ☒.

↓ 2002/92/EF betragtning 2

~~Et første skridt for at lette udøvelsen af etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser for forsikringsagenter og forsikringsmæglere blev taget med Rådets direktiv 77/92/EØF af 13. december 1976 om foranstaltninger med henblik på at lette den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser inden for virksomhed som forsikringsagent eller forsikringsmægler (ex gruppe 630 CFI), herunder navnlig overgangsforanstaltninger for disse former for virksomhed¹⁴.~~

↓ 2002/92/EF betragtning 3

~~Direktiv 77/92/EØF skulle finde anvendelse, indtil forskrifter om samordning af de enkelte medlemsstaters bestemmelser vedrørende adgang til og udøvelse af virksomhed som forsikringsagent og forsikringsmægler trådte i kraft.~~

¹³ EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3.

¹⁴ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 14. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

↓ 2002/92/EF betragtning 4

~~Kommissionens henstilling 92/48/EØF af 18. december 1991 om forsikringsmæglere¹⁵ er stort set blevet fulgt af medlemsstaterne og har bidraget til at sikre indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes bestemmelser om de faglige kvalifikationskrav til forsikringsformidlere og om registrering af dem.~~

↓ 2002/92/EF betragtning 9

⇒ ny

- (4) Forskellige typer personer og institutioner, f.eks. agenter, mæglere og kombinerede udbydere af bank- og forsikringsydelser ("bancassurance"), ⇒ forsikringselskaber, rejsebureauer og biludlejningsfirmaer, ⇐ kan formidle tilbud om forsikringsprodukter. Lige behandling af udbyderne og forbrugerbeskyttelse forudsætter, at alle disse personer og institutioner er omfattet af dette direktiv.
-

↓ ny

- (5) Anvendelsen af direktiv 2002/92/EF har vist, at der er nødvendigt at udbyde en række bestemmelser for at lette forsikrings- og genforsikringsformidling, og at det af hensyn til forbrugerbeskyttelsen er nødvendigt at udvide nævnte direktivs anvendelsesområde til at omfatte alle former for salg af forsikringsprodukter, uanset om det sker gennem forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber. Med hensyn til salg, eftersalgsservice og behandling af skadestilfælde bør forsikringsselskaber, som sælger forsikringsprodukter direkte, nu medtages under det nye direktivs anvendelsesområde på samme grundlag som forsikringsagenter og -mæglere.
- (6) For at sikre det samme beskyttelsesniveau, uanset hvordan forbrugerne køber et forsikringsprodukt, enten direkte fra et forsikringsselskab eller indirekte fra en formidler, skal direktivet finde anvendelse ikke alene på forsikringsselskaber, men også på andre markedsdeltagere, der sælger forsikringsprodukter som en accessorisk aktivitet (f.eks. rejsebureauer og biludlejningsfirmaer, leverandører af varer, som ikke opfylder betingelserne for fritagelse).
- (7) Dette direktiv bør finde anvendelse på personer, hvis virksomhed består i at assistere (uanset om det er på vegne af en kunde eller et forsikringsselskab) med administration og gennemførelse af forsikrings- eller genforsikringsaftaler, herunder erhvervsmæssig administration af skadestilfælde eller skadesafregning eller taksation.

¹⁵ EFT L 19 af 28.1.1992, s. 32.

↓ 2002/92/EF betragtning 5

- (8) Der er ~~dog~~ stadig betydelige forskelle mellem medlemsstaternes bestemmelser, hvilket skaber hindringer for mulighederne for at optage og udøve forsikrings- og genforsikringsformidling på det indre marked. ~~Direktiv 77/92/EEF bør derfor erstattes af et nyt direktiv.~~

↓ ny

- (9) Den seneste tids uro på de finansielle markeder har tydeligt vist, hvor vigtigt det er at sikre effektiv forbrugerbeskyttelse i alle finansielle sektorer. Kundernes tillid bør derfor styrkes, og reglerne vedrørende salg af forsikringsprodukter bør gøres mere ensartede for at sikre tilstrækkelig kundebeskyttelse i hele Unionen. Foranstaltningerne til beskyttelse af kunder bør tilpasses de forskellige kundekategorier (professionelle eller andre).

↓ 2002/92/EF betragtning 11

⇒ ny

- (10) Dette direktiv bør finde anvendelse på enhver person, hvis virksomhed består i at levere forsikrings⇒ - eller genforsikrings ⇐formidlerydelse til tredjemand på erhvervsmæssigt grundlag mod et vederlag enten i form af penge eller i en anden form for aftalt økonomisk fordel, der er knyttet til disse ydelser.

↓ ny

- (11) Dette direktiv bør finde anvendelse på personer, hvis virksomhed består i at give oplysninger om en eller flere forsikrings- eller genforsikringsaftaler ud fra kriterier, som kunden har valgt, uanset om det sker via et websted eller med andre midler, eller at foretage en rangordning af forsikrings- eller genforsikringsprodukter eller rabat på aftalens pris, når kunden ved afslutningen af denne proces kan indgå en forsikringsaftale direkte; det bør ikke finde anvendelse på indledende virksomhed, som blot består i formidling af data og oplysninger om potentielle forsikringstagere til forsikrings- eller genforsikringsformidlere eller -selskaber eller af oplysninger om forsikringsprodukter eller en forsikrings- eller genforsikringsformidler eller et forsikrings- eller genforsikringsselskab til potentielle forsikringstagere.

↓ 2002/92/EF betragtning 12

- (12) Anvendelsesområdet bør ikke omfatte personer inden for andre erhverv, f.eks. skatteekspert eller revisor, som rådgiver om forsikringsdækning lejlighedsvis i forbindelse med udøvelsen af denne anden erhvervsaktivitet, eller personer, der blot formidler generelle oplysninger om forsikringsprodukter, når formålet ikke er at

bistå kunden med at indgå eller opfylde en forsikrings- eller genforsikringsaftale ~~og heller ikke erhvervsmæssig administration af et forsikrings- eller genforsikringsselskabs skadestilfælde eller taksation eller skadesafregning.~~

↓ 2002/92/EF betragtning 13

⇒ ny

- (13) Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på personer, der udøver forsikringsformidling som accessorisk virksomhed ~~under med visse, nøje fastlagte betingelser~~ ⇒ begrænsninger med hensyn til police, navnlig den viden, der kræves for at sælge den, de dækkede risici og præmiebeløbet ⇐.
-

↓ 2002/92/EF betragtning 10
(tilpasset)

- (14) Dette direktiv indeholder en definition af "bundne forsikringsformidlere", ~~som tager~~ ☒ for at tage ☒ hensyn til kendetegnene ved visse markeder i medlemsstaterne, og ~~som har som formål at opstille registreringsbetingelser, der kan anvendes på disse formidlere. Denne definition er ikke til hinder for, at der i medlemsstaterne findes begreber svarende til dette, og som omfatter forsikringsformidlere, der handler for og på vegne af et forsikringsselskab under dets fulde ansvar, men som er bemyndiget til at opkræve præmier eller beløb til kunden i overensstemmelse med de bestemmelser for finansiell garanti, der er opstillet i dette direktiv.~~
-

↓ 2002/92/EF betragtning 14

⇒ ny

- (15) Forsikrings- og genforsikringsformidlere ⇒, som er fysiske personer, ⇐ bør registreres hos den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de har deres bopæl eller hovedkontor, ~~forudsat at de opfylder strenge faglige krav til deres kompetence, gode omdømme, erhvervsansvarsforsikring og finansielle kapacitet.~~ ⇒ Formidlere, som er juridiske personer, bør registreres hos den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor de har deres vedtægtsmæssige hjemsted (eller, hvis de i henhold til national lovgivning ikke har et vedtægtsmæssigt hjemsted, deres hovedkontor), forudsat at de opfylder strenge faglige krav til deres kompetence, gode omdømme, erhvervsansvarsforsikring og finansielle kapacitet. Forsikringsformidlere, som allerede er registreret i medlemsstater, skal ikke registreres igen i henhold til dette direktiv. ⇐
-

↓ 2002/92/EF betragtning 6 og
betragtning 15 (tilpasset)

⇒ ny

- (16) Forsikrings- og genforsikringsformidlere bør kunne benytte traktatens bestemmelser om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser. Registreringen ⇒ i eller en erklæring til deres hjemland ⇐ bør ☒ derfor ☒ give forsikrings- og

genforsikringsformidlere ret til at udøve deres virksomhed i andre medlemsstater i henhold til principperne om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser, forudsat at der har fundet behørig underretning sted mellem de kompetente myndigheder.

↓ 2002/92/EF betragtning 16

(17) ~~Der er behov for passende sanktioner over for personer, der udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling uden at være registreret, over for forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som gør brug af ydelser fra ikke-registrerede formidlere og over for formidlere, der ikke opfylder de bestemmelser, medlemsstaterne vedtager til gennemførelse af dette direktiv.~~

↓ ny

(18) For at forbedre gennemsigtigheden og lette grænseoverskridende handel bør EIOPA oprette, offentliggøre og løbende opdatere en fælles elektronisk database med oplysninger om forsikrings- og genforsikringsformidlere, som har meddelt, at de har til hensigt at udnytte deres ret til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser. Medlemsstaterne bør omgående give EIOPA relevante oplysninger, for at sætte myndigheden i stand til at gøre dette. Database**n** bør have hyperlinks til de relevante kompetente myndigheder i medlemsstaterne. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne bør have hyperlinks til databasen på deres websted.

(19) Hjem- og værtslandenes relative rettigheder og forpligtelser i forhold til at føre tilsyn med forsikrings- og genforsikringsformidlere, som de har registreret, eller som udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling på deres område i forbindelse med udnyttelse af deres ret til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, bør fastlægges entydigt.

(20) Medlemsstaterne bør ikke anvende registreringskravet på forsikringsformidlere, som udøver forsikringsformidling i forbindelse med visse typer forsikringsaftaler som en accessorisk aktivitet, eller på erhvervsmæssig administration af skadestilfælde eller skadesafregning eller taksation, forudsat at de opfylder kravene i dette direktiv med hensyn til viden og kunnen og et godt omdømme samt de gældende krav til information og god forretningsskik, og der er indgivet en aktivitetserklæring til den kompetente myndighed.

↓ 2002/92/EF betragtning 7
(tilpasset)

(21) Forsikringsformidlers manglende mulighed for at udøve deres virksomhed frit i hele Fællesskabet Unionen hæmmer det indre forsikringsmarkeds rette funktion.

↓ ny

- (22) Det er vigtigt at sikre en høj grad af professionalisme og kompetencer blandt forsikrings- og genforsikringsformidlere og ansatte i forsikringsselskaber med direkte salg til kunder, som er involveret i arbejdet forud for, under og efter salg af forsikringspolicer. Derfor skal formidlere, ansatte i forsikringsselskaber med direkte salg til kunder og biludlejningsfirmaer og rejsebureauer samt personer, som varetager administration af skadestilfælde eller skadesafregning eller taksation, have faglig viden, som svarer til aktiviteterens kompleksitet. Der bør sikres efteruddannelse.

↓ 2002/92/EF betragtning 8
⇒ ny

- (23) En samordning af medlemsstaternes bestemmelser om faglige kvalifikationskrav til og registrering af personer, der optager og udøver forsikrings⇒ - eller genforsikrings ⇐ formidling, kan ~~derfor~~ både bidrage til virkeliggørelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser og til forbedringen af forbrugerbeskyttelsen på dette felt.

↓ ny

- (24) For at fremme grænseoverskridende handel bør der indføres principper for gensidig anerkendelse af formidlers viden og kunnen.

- (25) Værtslandet bør acceptere nationale kvalifikationer på niveau 3 eller derover i henhold til den europæiske referenceramme for kvalifikationer, der blev etableret i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring¹⁶, som dokumentation for, at forsikrings- eller genforsikringsformidleren opfylder de krav til viden og kunnen, som er en betingelse for registrering i overensstemmelse med dette direktiv. Denne referenceramme er til hjælp for medlemsstater, uddannelsesinstitutioner, arbejdsgivere og borgere, som ønsker at sammenligne kvalifikationer, der er erhvervet i forskellige europæiske uddannelsessystemer. Dette redskab er en forudsætning for at kunne udvikle et arbejdsmarked, som dækker hele Unionen. Denne ramme skal ikke erstatte de enkelte nationale kvalifikationssystemer, men supplere medlemsstaternes tiltag ved at fremme samarbejdet mellem disse.

- (26) Til trods for de eksisterende systemer med et fælles pas for forsikringsselskaber og formidlere er det europæiske forsikringsmarked fortsat meget opsplittet. For at fremme grænseoverskridende forretninger og forbedre gennemsigtigheden for forbrugerne skal medlemsstaterne sikre offentliggørelse af de bestemmelser om samfundsmæssige interesser, som finder anvendelse på deres område, og et fælles elektronisk register bør gøres offentligt tilgængeligt sammen med information om alle medlemsstaternes bestemmelser om samfundsmæssige interesser, som finder anvendelse på forsikrings- og genforsikringsformidling.

¹⁶ EUT C 111 af 6.5.2008, s.1.

↓ 2002/92/EF betragtning 17

- (27) Samarbejde og informationsudveksling mellem de kompetente myndigheder er afgørende for at beskytte forbrugerne og sikre et sundt forsikrings- og genforsikringsformidlererhverv på det indre marked.

↓ 2002/92/EF betragtning 22

⇒ ny

- (28) Der er behov for hensigtsmæssige og effektive ~~⇒ udenretslige~~ klage- og tvistbilægelsesprocedurer i medlemsstaterne med henblik på bilæggelse af tvister mellem forsikringsformidlere ~~⇒ eller -selskaber~~ og deres kunder, i givet fald ved brug af eksisterende procedurer. ~~⇒ Der bør findes effektive udenretslige klage- og tvistbilægelsesprocedurer med henblik på at bilægge tvister vedrørende rettigheder og forpligtelser i henhold til dette direktiv mellem forsikringsselskaber eller personer, som sælger eller udbyder forsikringsprodukter, og kunder. For at gøre de udenretslige tvistbilægelsesprocedurer for klager indgivet af kunder mere effektive bør dette direktiv indeholde bestemmelser om, at forsikringsselskaber eller personer, som sælger eller udbyder forsikringsprodukter, skal deltage i tvistbilægelsesprocedurer, som ikke fører til en bindende afgørelse, og som indledes af kunder mod dem vedrørende rettigheder og forpligtelser i henhold til dette direktiv. Sådanne udenretslige tvistbilægelsesprocedurer skal sigte mod at nå frem til en hurtigere og mindre omkostningsbelastende bilæggelse af tvister mellem forsikringsselskaber eller personer, som sælger eller udbyder forsikringsprodukter, og kunder, og at lette retssystemets byrde. Udenretslige tvistbilægelsesprocedurer bør dog ikke berøre procedureparternes ret til at indbringe en sag for domstolene.~~

↓ 2002/92/EF betragtning 23

⇒ ny

Uden at dette berører kundernes ret til at indbringe en sag for domstolene, bør medlemsstaterne ~~tilskynde~~ ~~⇒ sikre, at ATB-instanser, der bilægger tvister som omhandlet i dette direktiv,~~ ~~⇒ offentlige eller private organer til udenretslig bilæggelse af tvister til at~~ indgå i et samarbejde med henblik på løsningen af grænseoverskridende tvister. ~~⇒ Medlemsstaterne bør tilskynde ATB-instanser, som bilægger sådanne tvister, til at blive en del af FIN-NET¹⁷.~~ ~~⇒ Et resultat af dette samarbejde kunne især være at give forbrugeren mulighed for at indgive klage over forsikringsformidlere, der er etableret i en anden medlemsstat, ved de udenretslige organer i det land, hvor forbrugeren har bopæl. Oprettelsen af FIN-NET giver forbrugerne øget bistand, når de bruger grænseoverskridende tjenester. I procedurebestemmelserne tages der hensyn til Kommissionens henstilling 98/257/EF~~

¹⁷ http://ec.europa.eu/internal_market/fin-net/index_en.htm

↓ ny

- (29) Det stigende antal forskellige aktiviteter, som mange forsikringsformidlere og -selskaber udøver samtidig, har øget risikoen for interessekonflikter mellem disse forskellige aktiviteter og deres kunders interesser. Det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser, der sikrer, at sådanne konflikter ikke skader kundernes interesser.
- (30) Kunderne bør på forhånd gives entydige oplysninger om den status, som de personer, der sælger forsikringsproduktet, har, og om det vederlag, som de modtager. Det er nødvendigt at indføre obligatorisk offentliggørelse af den status, som europæiske forsikringsformidlere og forsikringsselskaber har. Disse oplysninger bør gives til forbrugerne forud for indgåelse af aftale. De har til formål at orientere om forholdet mellem forsikringsselskabet og formidleren (hvis det er relevant) samt om strukturen og indholdet i formidlernes vederlag.
- (31) For at begrænse interessekonflikter mellem sælger og køber af et forsikringsprodukt er det nødvendigt at sikre, at der offentliggøres tilstrækkelige oplysninger om forsikrings sælgerens vederlag. I forbindelse med livsforsikringsprodukter bør formidlere og ansatte hos forsikringsformidlere eller i forsikringsselskaber derfor være forpligtet til at informere kunderne om deres vederlag forud for salg. I forbindelse med andre forsikringsprodukter skal kunder, med forbehold af en overgangsperiode på 5 år, informeres om kundens ret til at anmode om disse oplysninger, som skal gives efter anmodning fra kunderne.
- (32) For at give kunderne sammenlignelige oplysninger om de leverede forsikringsformidlingstjenesteydelser, uanset om kunderne køber dem gennem en formidler eller direkte fra et forsikringsselskab, og for at undgå konkurrenceforvridding ved at tilskynde forsikringsselskaber til at sælge direkte til kunderne frem for via formidlere for at undgå oplysningskravene, bør forsikringsselskaber også være forpligtet til at informere de kunder, som de leverer forsikringsformidlingstjenesteydelser til direkte, om det vederlag, de modtager for salg af forsikringsprodukter.
- (33) Det nuværende forslag tager sigte på at forbedre forbrugerbeskyttelsen, og derfor finder nogle af bestemmelserne kun anvendelse på "virksomhed til forbruger-" (B2C-) forhold, navnlig dem, der regulerer god forretningsskik hos forsikringsformidlere eller andre, som sælger forsikringsprodukter.
- (34) For at undgå tilfælde af fejlsalg bør salg af forsikringsprodukter, hvis det er nødvendigt, ledsages af ærlig og professionel rådgivning.

¹⁸ EFT L 115 af 17.4.1998, s. 31.

↓ 2002/92/EF betragtning 18
(tilpasset)

- (35) Det er afgørende for forbrugeren at vide, om den formidler, han/hun har med at gøre, yder kunden rådgivning om produkter fra en bred vifte af forsikringsselskaber eller om produkter, der udbydes af et begrænset antal forsikringsselskaber.

↓ 2002/92/EF betragtning 20
(tilpasset)
⇒ ny

- (36) ⇒ Da forbrugerne i stadig større grad er afhængige af personlige anbefalinger, er det hensigtsmæssigt at medtage en definition af rådgivning. Inden der ydes rådgivning, bør forsikringsformidleren eller -selskabet vurdere kundens behov, krav og finansielle situation. ⇐ Erklærer formidleren, at ~~han yder~~ der ydes rådgivning om produkter fra en bred vifte af forsikringsselskaber, bør ~~han gennemføre~~ der gennemføres en objektiv og tilstrækkelig bred analyse af de på markedet disponible produkter. Derudover bør alle ⇒ forsikrings ⇐ formidlere ⇒ og forsikringsselskaber ⇐ redegøre for bevæggrundene for den rådgivning, de yder.

↓ ny

- (37) Forud for aftalens indgåelse bør kunden, uanset om der ydes rådgivning, gives de relevante informationer om forsikringsproduktet, således at kunden kan træffe en informeret beslutning. Forsikringsformidleren bør kunne forklare kunden de vigtigste karakteristika ved de forsikringsprodukter, der sælges.

- (38) Der bør indføres ensartede bestemmelser med henblik på at give de personer, der sælger forsikringsprodukter, visse valgmuligheder med hensyn til det medium, der anvendes til at give forbrugeren alle oplysninger, idet der kan anvendes elektroniske meddelelser, hvis det er passende under hensyntagen til transaktionens omstændigheder. Kunden bør dog have mulighed for at modtage oplysningerne på papir. Af hensyn til forbrugernes adgang til information bør alle oplysninger, som formidles forud for indgåelse af aftale, gives gratis.

↓ 2002/92/EF betragtning 21
⇒ ny

- (39) Der er mindre behov for at kræve, at denne information gives, hvis forbrugeren ~~er et selskab, der~~ ønsker genforsikring eller forsikring af kommercielle og industrielle risici ⇒ eller er en professionel kunde (jf. bilag I) ⇐.

↓ 2002/92/EF betragtning 19
(tilpasset)
⇒ ny

- (40) Dette direktiv bør præcisere ⇒ forsikringsselskabers og ⇐ forsikringsformidlers ⇒ minimums ⇐ pligt til at give kunderne information. En medlemsstat ~~kan~~ ⊗ bør ⊗ i den forbindelse ⊗ kunne ⊗ opretholde eller vedtage strengere bestemmelser, der uanset ~~formidlernes bopælssted~~ ⇒ bestemmelserne i formidlernes og selskabernes hjemland ⇐ kan pålægges forsikringsformidlere ⇒ og forsikringsselskaber ⇐, som udøver deres forsikringsformidlervirksomhed på dens område, såfremt disse strengere bestemmelser er i overensstemmelse med ~~fællesskabet~~ ⊗ EU- ⊗ retten, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ("direktivet om elektronisk handel")¹⁹. ⇒ Medlemsstater, som påtænker at anvende eller anvender retsfor skrifter for forsikringsformidlere og salg af forsikringsprodukter i tillæg til dem, der er omhandlet i nærværende direktiv, bør sikre, at den administrative byrde i forbindelse med disse retsfor skrifter står i et rimeligt forhold til forbrugerbeskyttelsen. Medlemsstaterne bør af hensyn til forbrugerbeskyttelsen og for at forhindre fejlsalg af forsikringsprodukter undtagelsesvis have tilladelse til at stille strengere krav til sådanne forsikringsformidlere, som udøver forsikringsformidling som en accessorisk aktivitet, hvis de anser det for nødvendigt og rimeligt. ⇐

↓ ny

- (41) Krydssalg er en almindelig strategi blandt udbydere af finansielle detailtjenesteydelser i hele Unionen. Krydssalg kan indebære fordele for forbrugerne, men tager i nogle tilfælde ikke i tilstrækkelig grad højde for forbrugernes interesser. Eksempelvis kan visse former for krydssalg af tjenesteydelser eller produkter, navnlig kombinationssalg, hvor to eller flere finansielle tjenesteydelser eller produkter sælges samlet i en pakke og mindst en af disse tjenesteydelser eller et af disse produkter ikke sælges separat, fordreje konkurrencen og indvirke negativt på kundemobiliteten og kundernes evne til at foretage informerede valg. Kombinations salg kan f.eks. være, at der i forbindelse med en forsikringsydelse stilles krav til forbrugeren om oprettelse af en anfordringskonto til indbetaling af præmier, eller at der i forbindelse med en forbruger kredit stilles krav til forbrugeren om indgåelse af en bilforsikringsaftale med henblik på forsikring af den finansierede bil. Pakkesalg, hvor to eller flere finansielle tjenesteydelser eller produkter sælges samlet i en pakke, men også kan købes separat, kan ganske vist også fordreje konkurrencen og indvirke negativt på kundemobiliteten og kundernes evne til at foretage informerede valg, men denne salgsform giver i det mindste kunden en valgmulighed og indebærer derfor muligvis i mindre grad en risiko for, at forsikringsformidlerne ikke opfylder deres forpligtelser i henhold til dette direktiv. Anvendelsen af sådanne salgsformer bør gøres til genstand for en omhyggelig vurdering med henblik på at fremme konkurrencen og forbrugernes valgmuligheder.

¹⁹ EFT L 138 af 13.7.2000, s. 1.

(42) Forsikringsaftaler, som omfatter investeringer, stilles ofte til rådighed for kunder som et eventuelt alternativ eller en eventuel erstatning for investeringsprodukter, som er omfattet af [MiFID II]-direktivet²⁰. For at yde ensartet investorbekyttelse og undgå risikoen for regelarbitrage er det vigtigt, at detailinvesteringsprodukter (forsikringsinvesteringsprodukter som defineret i forordningen vedrørende dokumenter med central information om investeringsprodukter) er omfattet af de samme standardbestemmelser om god forretningsskik: De omfatter formidling af passende information, krav om egnet rådgivning og begrænsning af tilskyndelser samt krav om håndtering af interessekonflikter og - i tilfælde af uafhængige rådgivere - begrænsninger med hensyn til vederlagsform. Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) bør samarbejde om ved hjælp af retningslinjer at opnå så megen overensstemmelse som muligt mellem standardbestemmelserne om god forretningsskik for detailinvesteringsprodukter, som er omfattet af enten [MiFID II] eller af nærværende direktiv. For forsikringsinvesteringsprodukter er standarderne i nærværende direktiv, som finder anvendelse på alle forsikringsaftaler (kapitel VII i nærværende direktiv), og de udvidede standarder for forsikringsinvesteringsprodukter kumulative. Derfor bør personer, som udøver forsikringsformidling i forbindelse med forsikringsinvesteringsprodukter, overholde de standardbestemmelser om god forretningsskik, som finder anvendelse på alle forsikringsaftaler, samt de udvidede standardbestemmelser, som finder anvendelse på forsikringsinvesteringsprodukter.

(43) For at sikre, at forsikringselskaber og personer, som udøver forsikringsformidling, overholder bestemmelserne i dette direktiv, og for at sikre, at de behandles ens i hele Unionen, bør det pålægges medlemsstaterne at indføre administrative sanktioner og foranstaltninger, som er effektive, er forholdsmæssige og har afskrækkende virkning. I Kommissionens meddelelse af 8. december 2010 om udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle serviceydelser foretages der en gennemgang af de eksisterende beføjelser og anvendelsen heraf i praksis med det formål at forbedre konvergensen i sanktionerne og foranstaltningerne²¹. Derfor bør de administrative sanktioner og foranstaltninger, som medlemsstaterne har fastlagt, opfylde en række væsentlige krav vedrørende adressaterne, de kriterier, der skal tages hensyn til ved anvendelsen af en sanktion eller foranstaltning, offentliggørelsen af sanktioner og foranstaltninger, de vigtigste sanktionsbeføjelser og størrelsen af de administrative bøder.

(44) Især bør de kompetente myndigheder have beføjelse til at pålægge bøder, der er tilstrækkeligt store til at opveje de fordele, der kan forventes opnået, og være afskrækkende selv for større institutter og deres ledere.

(45) For at sikre konsekvent anvendelse af sanktionerne i alle medlemsstater bør medlemsstaterne sikre, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller foranstaltninger og fastsættelse af størrelsen af de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder.

²⁰ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om markeder for finansielle instrumenter og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF (omarbejdning) (KOM(2011) 656 endelig).

²¹ KOM(2010) 716.

- (46) For at sikre, at sanktionerne virker endnu mere afskrækkende på offentligheden som helhed, og oplyse om overtrædelse af regler, som kan skade forbrugerbeskyttelsen, bør sanktioner og foranstaltninger altid offentliggøres, undtagen i visse velafgrænsede tilfælde. For at sikre, at proportionalitetsprincippet overholdes, bør sanktioner og foranstaltninger offentliggøres anonymt, såfremt offentliggørelse ville forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.
- (47) For at kunne afdække potentielle overtrædelser bør de kompetente myndigheder have de nødvendige undersøgelsesbeføjelser og bør fastlægge effektive mekanismer, der tilskynder til at indberette potentielle eller faktiske overtrædelser.
- (48) Dette direktiv bør henvise til både administrative sanktioner og foranstaltninger, uanset om de i henhold til national lovgivning betragtes som sanktioner eller som foranstaltninger.
- (49) Dette direktiv bør ikke berøre bestemmelser i medlemsstaternes lovgivning vedrørende strafferetlige sanktioner.
- (50) For at opfylde dette direktivs målsætninger bør Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten tillægges beføjelse til at vedtage retsakter, der uddyber begreber som tilstrækkelige kundskaber og kompetencer hos formidleren, håndtering af interessekonflikter, forpligtelser med hensyn til god forretningsskik i forbindelse med forsikringsdetailinvesteringspakkeprodukter og procedurer og formularer til indgivelse af oplysninger i relation til sanktioner. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (51) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør sikre konsekvent harmonisering og passende beskyttelse af forbrugere i hele Unionen. EIOPA råder over ekspertviden, og derfor vil det være effektivt og hensigtsmæssigt at give denne myndighed til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politikbeslutninger, og som skal forelægges for Kommissionen.
- (52) Kommissionen bør i medfør af artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i overensstemmelse med artikel 10-15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger)²², tillægges beføjelse til at vedtage retsakter, der uddyber begreber som tilstrækkelige kundskaber og kompetencer hos formidleren, jf. artikel [8], håndtering af interessekonflikter, jf. artikel [17 og 23], og forpligtelser med hensyn til god forretningsskik i forbindelse med forsikringsdetailinvesteringspakkeprodukter, jf. artikel [24 og 25], samt gennemførelsesmæssige tekniske standarder for procedurer og formularer til indgivelse af oplysninger i relation til sanktioner, jf. artikel [30]. EIOPA bør udarbejde udkast til disse delegerede retsakter og gennemførelsesmæssige tekniske standarder.

²² EUT L 331 af 15.12.2010. s. 48.

- (53) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger under tilsyn af medlemsstaternes kompetente myndigheder, især de uafhængige offentlige myndigheder, der er af udpeget af medlemsstaterne²³, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger²⁴ finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i EIOPA i forbindelse med denne forordning, under tilsyn af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
- (54) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som anført i traktaten.
- (55) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (56) Dette direktiv bør tages op til revision hvert femte år efter datoen for dette direktivs ikrafttrædelse for at tage hensyn til markedsudviklingen samt udviklingen inden for andre områder af EU-lovgivningen eller medlemsstaternes erfaringer med gennemførelse af EU-lovgivningen, navnlig med hensyn til produkter, der er omfattet af direktiv 2003/41/EF.

↓ 2002/92/EF betragtning 24
(tilpasset)

- (57) Direktiv ~~77/92/EF~~ ☒ 2002/92/EF ☒ bør derfor ophæves = ☒ . ☒

↓ ny

- (58) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til direktiv 2002/92/EF. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af direktiv 2002/92/EF.
- (59) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristerne for gennemførelse i national ret af direktiv 2002/92/EF -

²³ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

²⁴ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

↓ 2002/92/EF

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1 Anvendelsesområde

↓ 2002/92/EF

⇒ ny

1. Dette direktiv fastsætter regler for, hvordan fysiske og juridiske personer, der er eller ønsker at blive etableret i en medlemsstat, kan optage og udøve forsikrings- og genforsikringsformidling ⇒, herunder erhvervsmæssig administration af skadestilfælde og skadesafregning ⇐.
-

↓ 2002/92/EF

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på personer, som udøver forsikringsformidling, når alle følgende betingelser er opfyldt:
- a) Forsikringsaftalen forudsætter kun viden om den forsikringsdækning, der tilbydes.
 - b) Forsikringsaftalen er ikke en livsforsikringsaftale.
 - c) Forsikringsaftalen omfatter ingen ansvarsdækning.
 - d) Den pågældende person udøver ikke forsikringsformidling som hovederhverv.
-

↓ 2002/92/EF (tilpasset)

- e) Forsikringen udgør et supplement til ~~det produkt eller den tjenesteydelse~~ ☒ varer ☒, som leveres af en given leverandør, såfremt forsikringen dækker ☒ risikoen for driftsfejl ved, tab eller beskadigelse af de varer ~~leveret, der leveres~~ af den pågældende leverandør ☒ eller ☒ . ☒

↓ 2002/92/EF (tilpasset)

⇒ ny

ii) ~~tab eller beskadigelse af bagage og andre risici i tilknytning til en rejse bestilt hos den pågældende leverandør, uanset om forsikringen omfatter livs- eller ansvarsforsikring, forudsat at dækningen er accessorisk i forhold til hoveddækningen vedrørende risici i tilknytning til denne rejse.~~

f) Det årlige præmiebeløb ⇒ for forsikringsaftalen, beregnet på årsbasis, ⇐ overstiger ikke ~~500~~ ☒ 600 ☒ EUR, og forsikringsaftalens løbetid inklusive ~~forlængelser overstiger ikke fem år.~~

↓ 2002/92/EF (tilpasset)

3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på forsikrings- og genforsikringsformidlerydelser, der leveres i forbindelse med risici og forpligtelser uden for ~~Fællesskabet~~ ☒ Unionen ☒.

↓ 2002/92/EF

⇒ ny

Dette direktiv berører ikke en medlemsstats lovgivning om forsikrings-~~formidling~~ ⇒ og genforsikringsformidling ⇐, der udøves af forsikrings- og genforsikrings⇒ selskaber eller ⇐ -formidlere, som er etableret i et tredjeland, og som leverer ydelser på denne medlemsstats område ifølge princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, forudsat at der sikres ligebehandling af alle personer, som udøver eller har tilladelse til at udøve forsikrings⇒ - og genforsikrings ⇐formidling på dette marked.

Dette direktiv vedrører ikke hverken forsikrings-~~formidling~~ ⇒ eller genforsikringsformidling ⇐, der udøves i tredjelande, ~~eller virksomhed, som Fællesskabets forsikrings- eller genforsikrings-selskaber, som defineret i Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring(8) og Rådets første direktiv 79/267/EØF af 5. marts 1979 om samordning af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed(9), udøver i tredjelande via forsikringsformidlere.~~

↓ ny

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om eventuelle generelle vanskeligheder, som deres forsikringsformidlere møder i forbindelse med etablering eller udøvelse af forsikringsformidlingsvirksomhed i tredjelande.

↓ 2002/92/EF
⇒ ny

Artikel 2 Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "forsikringssselskab": et selskab, som har opnået administrativ tilladelse i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikel 6 i direktiv 79/267/EØF
- 2) "genforsikringssselskab": et selskab, ~~bortset fra et forsikringssselskab eller tredjelandsforsikringssselskab, hvis hovedvirksomhed er at overtage risici, der afgives af et forsikringssselskab, et tredjelandsforsikringssselskab eller af andre genforsikringssselskaber~~ ⇒ som har opnået administrativ tilladelse i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 2005/68/EF ⇐

↓ 2002/92/EF
⇒ ny

- 3) "forsikringsformidling": virksomhed, der består i at ~~forelægge~~ ⇒ rådgive om ⇐, foreslå eller udføre det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af forsikringsaftaler, ~~eller~~ at indgå sådanne aftaler eller at medvirke ved administrationen og opfyldelsen af sådanne aftaler, navnlig i skadestilfælde ⇒, og virksomhed, der består i erhvervmæssig administration af skadestilfælde og skadesafregning ⇐ ~~Udøves sådan virksomhed af forsikringssselskaber eller af ansatte i forsikringssselskaber, der handler på forsikringssselskabets ansvar, anses det ikke for forsikringsformidling.~~ ⇒ Udøves sådan virksomhed af forsikringssselskaber uden forsikringsformidlers medvirken, anses det også for forsikringsformidling. ⇐

↓ ny

I dette direktiv anses følgende virksomhed ikke for forsikringsformidling:

↓ 2002/92/EF
⇒ ny

- a) ~~Virksomhed, der består i lejlighedsvis rådgivning ⇒ af kunder ⇐ om forsikring i forbindelse med udøvelsen af anden erhvervsaktivitet, anses heller ikke for forsikringsformidling, når formålet ikke er ⇒ forudsat at leverandøren ikke træffer yderligere foranstaltninger til ⇐ at bistå kunden med at indgå eller opfylde en forsikringsaftale eller erhvervmæssig administration af et forsikringssselskabs skadestilfælde eller taksation eller skadesafregning~~

↓ ny

b) formidling blot af data og oplysninger om potentielle forsikringstagere til forsikringsformidlere eller forsikringsselskaber eller af oplysninger om forsikringsprodukter eller en forsikringsformidler eller et forsikringsselskab til potentielle forsikringstagere

4) "forsikringsinvesteringsprodukt": en forsikringsaftale, der også kan klassificeres som et "investeringsprodukt" som defineret i artikel 2, litra a), i [forordning vedrørende dokumenter med central information til investeringsprodukter]

↓ 2002/92/EF

⇒ ny

5) "forsikringsformidler": en fysisk eller juridisk person, ⇒ som ikke er et forsikringsselskab, ⇐ der mod vederlag optager eller udøver forsikringsformidling

↓ 2002/92/EF

⇒ ny

64) "genforsikringsformidling": virksomhed, der består i at forelægge ⇒ rådgive om ⇐, foreslå eller udføre det indledende arbejde i forbindelse med indgåelse af genforsikringsaftaler, eller at indgå sådanne aftaler eller at medvirke ved administrationen og opfyldelsen af sådanne aftaler, navnlig i skadestilfælde⇒, og virksomhed, der består i erhvervmæssig administration af skadestilfælde og skadesafregning ⇐. ~~Udøves sådan virksomhed af genforsikringsselskaber eller af ansatte i genforsikringsselskaber, der handler på genforsikringsselskabets ansvar, anses det ikke for genforsikringsformidling~~ ⇒ Udøves sådan virksomhed af genforsikringsselskaber uden genforsikringsformidlers medvirken, anses det også for genforsikringsformidling. ⇐

↓ ny

I dette direktiv anses følgende virksomhed ikke for genforsikringsformidling:

↓ 2002/92/EF

a) ~~Virksomhed, der består i lejlighedsvis rådgivning om genforsikring i forbindelse med udøvelsen af anden erhvervsaktivitet, anses heller ikke for genforsikringsformidling,~~ når formålet ikke er at bistå kunden med at indgå eller opfylde en genforsikringsaftale ~~eller erhvervmæssig administration af et genforsikringsselskabs skadestilfælde eller taksation eller skadesafregning~~

↓ ny

- b) formidling blot af data og oplysninger om potentielle forsikringstagere til genforsikringsformidlere eller genforsikringselskaber eller af oplysninger om genforsikringsprodukter eller en genforsikringsformidler eller et genforsikringselskab til potentielle forsikringstagere.

↓ 2002/92/EF

⇒ ny

- 76) "genforsikringsformidler": en fysisk eller juridisk person, ⇒ som ikke er et genforsikringselskab, ⇐ der mod vederlag optager eller udøver genforsikringsformidling

- 87) "bunden forsikringsformidler": enhver person, der formidler forsikringer på vegne af et eller flere forsikringselskaber, ~~hvis forsikringsprodukterne ikke konkurrerer indbyrdes, men som ikke opkræver præmier eller beløb til kunden~~ ⇒ eller forsikringsformidlere ⇐, og som udelukkende handler på forsikringselskabernes ⇒ eller forsikringsformidlernes ⇐ ansvar for så vidt angår deres respektive ~~produkter~~ ⇒, forudsat at forsikringsformidlerne, på hvis ansvar personen handler, ikke selv handler på et andet forsikringselskabs eller en anden forsikringsformidlers ansvar ⇐

~~Ved en bunden forsikringsformidler forstås også en person, der handler på et eller flere forsikringselskabers ansvar for så vidt angår deres respektive produkter, og som udøver forsikringsformidling i tilknytning til sit hovederhverv, hvis forsikringen udgør et supplement til varer eller tjenesteydelser, der leveres i forbindelse med dette hovederhverv, og den pågældende person ikke opkræver præmier eller beløb til kunden~~

↓ ny

- 9) "rådgivning": en anbefaling til en kunde, enten efter anmodning fra kunden eller på forsikringselskabets eller forsikringsformidlerens foranledning

↓ ny

- 10) "betinget provision": et vederlag i form af provision, hvor det skyldige beløb udbetales, på betingelse af at de aftalte mål er nået for de forretninger, som formidleren har overdraget til forsikringselskabet

↓ 2002/92/EF

- 118) "store risici": risici som fastsat i artikel 5, litra d), i direktiv 73/239/EØF

129) "hjemland":

- a) Hvis formidleren er en fysisk person: den medlemsstat, hvor formidleren har sin bopæl, ~~og hvor han driver virksomhed.~~
- b) Hvis formidleren er en juridisk person: den medlemsstat, hvor den juridiske person har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til denne medlemsstats lovgivning ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor dens hovedkontor er beliggende

↓ 2002/92/EF (tilpasset)

⇒ ny

1340) "værtssland": den medlemsstat, hvor forsikrings- eller genforsikringsformidleren har en ~~filial~~ permanent tilstedeværelse eller et fast driftssted eller leverer tjenesteydelser , og som ikke er formidlerens hjemland

1412) "varigt medium": et varigt medium ~~en indretning, der sætter kunden i stand til at lagre oplysninger, sendt til ham personligt, på en måde, der muliggør senere konsultation i en periode, som er afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger.~~ som defineret i artikel 2, litra m), i direktiv 2009/65/EF Varigt medium omfatter eksempelvis disketter, cd-rom'er, dvd'er og harddisken på kundens computer, hvorpå den elektroniske post lagres, men omfatter ikke internetsteder, medmindre sådanne websteder opfylder kriterierne i første afsnit.

↓ ny

15) "krydssalg": tilbud om en investeringstjenesteydelse eller et investeringsprodukt sammen med en anden tjenesteydelse eller et andet produkt som en del af en pakke eller som en betingelse for en anden aftale eller pakke

16) "snævre forbindelser": en situation som omhandlet i artikel 4, nr. 31), i direktiv [MIFID II]

17) "primært forretningssted": det sted, hvorfra hovedaktiviteterne administreres

18) "vederlag": provision, gebyrer, afgifter eller anden betaling, herunder enhver form for økonomiske fordele, som tilbydes eller gives i forbindelse med forsikringsformidling

19) "kombinationssalg": tilbud om en eller flere accessoriske tjenesteydelser sammen med en forsikringstjenesteydelse eller et forsikringsprodukt i en pakke, hvor forsikringstjenesteydelsen eller forsikringsproduktet ikke kan sælges til forbrugeren separat

20) "pakkesalg": tilbud om en eller flere accessoriske tjenesteydelser sammen med en forsikringstjenesteydelse eller et forsikringsprodukt i en pakke, hvor forsikringstjenesteydelsen eller forsikringsproduktet også kan sælges til forbrugeren

separat, men ikke nødvendigvis på de samme vilkår og betingelser, som når ydelsen eller produktet tilbydes i en pakke med de accessoriske tjenesteydelser.

↓ 2002/92/EF (tilpasset)
⇒ ny

KAPITEL II

REGISTRERINGSKRAV

Artikel 3 Registrering

1. Forsikrings- og genforsikringsformidlere skal i deres hjemland registreres hos en kompetent myndighed ~~som defineret i artikel 7, stk. 2~~ ⇒, jf. dog artikel 4 ⇐. ⇒ Forsikringsselskaber registreret i medlemsstater i henhold til direktiv 73/239/EØF, direktiv 2002/83/EF og direktiv 2005/68/EF og deres ansatte skal ikke registreres igen i henhold til dette direktiv. ⇐

~~Uanset~~ Uden at det berører første afsnit, kan medlemsstaterne fastsætte, at forsikrings- og genforsikringsselskaber og andre organer kan samarbejde med de kompetente myndigheder med henblik på registrering af forsikrings- og genforsikringsformidlere og i forbindelse med anvendelsen af kravene i artikel 4 8 på sådanne formidlere. Navnlige kan bundne forsikringsformidlere registreres hos et forsikringsselskab ~~eller~~, en sammenslutning af forsikringsselskaber ⇒ eller en forsikrings- eller genforsikringsformidler ⇐ under en kompetent myndigheds kontrol.

↓ ny

Medlemsstaterne kan fastsætte, at hvis en forsikrings- eller genforsikringsformidler handler på et forsikrings- eller genforsikringsselskabs eller en anden registreret forsikrings- eller genforsikringsformidlers ansvar, har sidstnævnte formidler eller selskabet ansvaret for at sikre, at formidleren opfylder betingelserne for registrering i dette direktiv. I så fald skal den person eller det foretagende, der påtager sig ansvaret, efter at være blevet informeret af medlemsstaten om de forhold, der er omhandlet i stk. 7, litra a) og b), finde det forhold, der er omhandlet i stk. 7, litra c), godtgjort. Medlemsstaterne kan også fastsætte, at den person eller det foretagende, der påtager sig ansvaret for formidleren, registrerer denne formidler.

↓ 2002/92/EF
⇒ ny

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende kravet i første og andet afsnit på alle de fysiske personer, som arbejder i et forsikrings- eller genforsikrings selskab eller hos en registreret forsikrings- eller genforsikringsformidler , og som udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling.

↓ 2002/92/EF (tilpasset)

~~For så vidt angår juridiske personer registrerer~~ Medlemsstaten sikrer registrering af juridiske personer disse og anfører endvidere i registret navnene på de fysiske personer i ledelsen, der er ansvarlige for forsikringsformidlingen.

2. Medlemsstaterne kan oprette mere end ét register for forsikrings- og genforsikringsformidlere, forudsat at de fastlægger kriterier for, hvordan formidlerne skal registreres.

↓ ny

Medlemsstaterne opretter et onlineregistreringssystem, der består af én fælles registreringsformular, som findes på et websted, der bør være lettilgængeligt for forsikringsformidlere og –selskaber, og som kan udfyldes direkte online.

↓ 2002/92/EF

3. Medlemsstaterne sikrer, at der oprettes et fælles kontaktsted, der giver nem og hurtig adgang til oplysninger fra de forskellige registre, der oprettes elektronisk og opdateres løbende. Dette kontaktsted skal desuden indeholde oplysningerne om medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. stk. 1, første afsnit. Det skal endvidere fremgå af registrene, i hvilket land eller hvilke lande de enkelte formidlere udøver virksomhed i henhold til bestemmelserne om etableringsfrihed eller fri udveksling af tjenesteydelser.

↓ ny

4. EIOPA opretter, offentliggør på sit websted og opdaterer et fælles elektronisk register med oplysninger om forsikrings- og genforsikringsformidlere, som har meddelt, at de har til hensigt at udøve grænseoverskridende virksomhed i overensstemmelse med kapital IV. Medlemsstaterne giver omgående EIOPA relevante oplysninger for at sætte myndigheden i stand til at gøre dette. Registret skal have links til de relevante kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Registret skal

have links til og være tilgængeligt fra medlemsstaternes kompetente myndigheders websteder.

↓ 2002/92/EF

3 Medlemsstaterne sikrer, at registreringen af forsikrings- og genforsikringsformidlere, herunder bundne forsikringsformidlere, gøres betinget af, at de opfylder de faglige kvalifikationskrav i artikel 4 8.

Medlemsstaterne sikrer også, at forsikrings- og genforsikringsformidlere, herunder bundne forsikringsformidlere, som ikke længere opfylder disse krav, slettes af registeret. Den kompetente myndighed efterprøver regelmæssigt, om betingelserne for registreringen fortsat er opfyldt. Hvis det er nødvendigt, underretter hjemlandet ~~på enhver egnet måde~~ værtslandet om en sådan slettelse af registeret.

↓ ny

5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ikke registrerer en forsikrings- eller genforsikringsformidler, medmindre de finder det godtgjort, at formidleren opfylder kravene i artikel 8.

↓ 2002/92/EF

⇒ ny

4 De kompetente myndigheder kan udstede et bevis til forsikrings- eller genforsikringsformidlere, således at alle interesserede parter ved konsultation af ~~⇒ et~~ ~~hvilket som helst af ⇐~~ de i stk. 2 omhandlede registre kan kontrollere, at formidlerne er behørigt registreret.

Dette bevis skal mindst indeholde de i artikel ~~12, stk. 1, litra a) og b)~~ 16, litra a) og b), omhandlede oplysninger og, hvis det drejer sig om en juridisk person, navnet eller navnene på den eller de fysiske personer, der er nævnt i stk. 1, fjerde afsnit, i nærværende artikel.

Medlemsstaten skal kræve, at beviset returneres til den udstedende kompetente myndighed, når forsikrings- eller genforsikringsformidleren ophører med at være registreret.

~~5. Registrerede forsikrings- og genforsikringsformidlere skal kunne optage og udøve forsikrings- og genforsikringsformidling i Fællesskabet i henhold til bestemmelserne om etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser.~~

6. Medlemsstaterne fastsætter, at ansøgninger fra formidlere om optagelse i registret behandles inden for seks måneder efter indgivelsen af en komplet ansøgning, og at ansøgeren omgående får meddelelse om afgørelsen.

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har truffet passende foranstaltninger for at kunne kontrollere, om forsikrings- og genforsikringsformidlere til enhver tid opfylder registreringskravene i dette direktiv.

7. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder som en betingelse for registrering anmoder forsikrings- og genforsikringsformidlere om følgende:

- a) at oplyse de kompetente myndigheder om identiteten af de aktionærer eller selskabsdeltagere, både fysiske og juridiske personer, som besidder andele hos formidleren på over 10 %, samt størrelsen heraf
- b) at oplyse de kompetente myndigheder om identiteten af de personer, som har snævre forbindelser med forsikrings- eller genforsikringsformidleren
- c) at godtgøre på tilfredsstillende måde, at andelene eller de snævre forbindelser ikke forhindrer den kompetente myndighed i at foretage effektiv overvågning.

8. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder afviser at foretage registrering, hvis de love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som forsikrings- eller genforsikringsformidleren har snævre forbindelser med, eller de problemer, som er forbundet med håndhævelse af disse love eller administrative bestemmelser, forhindrer dem i at foretage effektiv overvågning.

KAPITEL III

FORENKLET REGISTRERINGSPROCEDURE – AKTIVITETSERKLÆRING

Artikel 4

Erklæringsprocedure for accessorisk forsikringsformidling; erhvervsmæssig administration af skadestilfælde eller taksation

1. Registreringskravene i artikel 3 finder ikke anvendelse på en forsikringsformidler, der formidler forsikringer som et accessorisk aktivitet, forudsat at aktiviteterne opfylder følgende betingelser:
- a) forsikringsformidleren udøver ikke forsikringsformidling som hovederhverv
 - b) forsikringsformidleren formidler kun visse forsikringsprodukter, som supplerer et produkt eller en tjenesteydelse, og angiver dem tydeligt i erklæringen

- c) de pågældende forsikringsprodukter omfatter ikke livs- eller ansvarsforsikring, medmindre dækningen er forbundet med hoveddækningen.
2. Registreringskravene i artikel 3 finder ikke anvendelse på forsikringsformidlere, hvis eneste virksomhed består i erhvervmæssig administration af skadestilfælde eller taksation.
3. Forsikringsformidlere, som er omfattet af stk. 1 og 2, afgiver en erklæring til den kompetente myndighed i hjemlandet, hvorved den kompetente myndighed informeres om formidlerens identitet, adresse og erhvervsaktiviteter.
4. Formidlere, som er omfattet af stk. 1 og 2, er omfattet af bestemmelserne i kapitel I, III, IV, V, VIII, IX og artikel 15 og 16.

KAPITEL IV

FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER OG ETABLERINGSFRIHED

↓ 2002/92/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel 65

Underretning om etablering og levering af tjenesteydelser i andre medlemsstater

☒ Udnyttelse af retten til fri udveksling af tjenesteydelser ☒

1. En forsikrings- eller genforsikringsformidler, der agter at udøve virksomhed for første gang ⇒ på en anden medlemsstats område ⇐ i en eller flere medlemsstater i henhold til bestemmelserne om fri udveksling af tjenesteydelser ~~eller bestemmelserne om etableringsfrihed, underretter~~ ⇒ giver ⇐ ☒ sit ☒ hjemlandets kompetente myndigheder ☒ myndighed ☒ herom ⇒ følgende oplysninger: ⇐

~~Senest en måned efter denne underretning meddeler disse kompetente myndigheder de kompetente myndigheder i de værtslande, der måtte ønske det, at forsikrings- eller genforsikringsformidleren agter at udøve virksomhed, og underretter samtidig den pågældende formidler herom.~~

~~Forsikrings- eller genforsikringsformidleren kan påbegynde sin virksomhed en måned efter den dato, hvor han af hjemlandets kompetente myndigheder er blevet underrettet om den meddelelse, der er omhandlet i andet afsnit. Formidleren kan dog påbegynde sin virksomhed straks, hvis værtslandet ikke ønsker at blive underrettet herom.~~

~~2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, om de ønsker at blive underrettet i overensstemmelse med stk. 1. Kommissionen underretter derpå de øvrige medlemsstater herom.~~

~~3. Værtslandets kompetente myndigheder kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for på passende måde at offentliggøre, hvilke betingelser der af samfundsmæssige hensyn stilles for udøvelse af forsikringsformidling på værtslandets område.~~

↓ ny

- a) formidlerens navn, adresse og registreringsnummer
 - b) i hvilken eller hvilke medlemsstater formidleren agter at udøve virksomhed
 - c) formidlerkategorien, og hvis det er relevant, navnet på eventuelt repræsenterede forsikrings- eller genforsikringsselskaber
 - d) den relevante forsikringsklasse, hvis det er relevant
 - e) dokumentation for faglige kundskaber og færdigheder.
2. Den kompetente myndighed i hjemlandet videresender senest en måned efter modtagelsen de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til den kompetente myndighed i værtslandet, som omgående bekræfter modtagelsen. Hjemlandet underretter skriftligt forsikrings- eller genforsikringsformidleren om, at værtslandet har modtaget oplysningerne, og at forsikrings- eller genforsikringsselskabet kan påbegynde sin virksomhed i værtslandet.
- Når værtslandet modtager de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, accepteres tidligere erfaring med forsikrings- eller genforsikringsformidling, dokumenteret ved bevis for registrering eller erklæring i hjemlandet, som dokumentation for de krævede kundskaber og færdigheder.
3. Beviset for tidligere registrering eller erklæring gives i form af dokumentation for registrering udstedt af den kompetente myndighed eller organisation i ansøgerens hjemland, eller erklæring modtaget af den kompetente myndighed eller organisation i ansøgerens hjemland, som den pågældende skal fremlægge til støtte for sin ansøgning til værtslandet.
4. Hvis der sker ændringer i de oplysninger, der er afgivet i henhold til stk. 1, underretter forsikrings- eller genforsikringsformidleren mindst en måned, inden de foretages, skriftligt den kompetente myndighed i hjemlandet herom. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter også den kompetente myndighed i værtslandet om denne ændring så hurtigt som muligt og senest en måned efter den dato, hvor den kompetente myndighed i hjemlandet modtog oplysningerne.

Artikel 6

Udnyttelse af retten til etableringsfrihed

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at investerings- eller geninvesteringsformidlere, som agter at udnytte deres ret til etableringsfrihed og oprette en filial på en anden medlemsstats område, først giver hjemlandets kompetente myndighed meddelelse herom samt afgiver følgende oplysninger til denne:

- a) formidlerens navn, adresse og registreringsnummer (hvis det er relevant)
 - b) i hvilken medlemsstat formidleren har til hensigt at oprette en filial eller en permanent tilstedeværelse
 - c) formidlerkategorien og, hvis det er relevant, navnet på eventuelt repræsenterede forsikrings- eller genforsikringselskaber
 - d) den relevante forsikringsklasse, hvis det er relevant
 - e) en driftsplan med en beskrivelse af forsikrings- eller genforsikringsformidlingen og driftsstedets organisatoriske struktur, herunder en angivelse af agenternes identitet, hvis formidleren har til hensigt at anvende sådanne
 - f) en adresse i værtslandet, hvorfra dokumenter kan rekvireres
 - g) navnet på eventuelle personer, som er ansvarlige for administrationen af driftsstedet eller den permanente tilstedeværelse.
2. Medmindre den kompetente myndighed i hjemlandet har grund til at anse forsikrings- eller genforsikringsformidlerens organisatoriske struktur eller økonomiske situation for at være utilstrækkelig i betragtning af den tilsigtede formidling, videresender den senest en måned efter modtagelsen de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til den kompetente myndighed i værtslandet, som omgående bekræfter modtagelsen. Hjemlandet underretter skriftligt forsikrings- eller genforsikringsformidleren om, at værtslandet har modtaget oplysningerne, og at forsikrings- eller genforsikringselskabet kan påbegynde sin virksomhed i værtslandet.
 3. Nægter den kompetente myndighed i hjemlandet at videresende oplysningerne til den kompetente myndighed i værtslandet, skal den begrunde dette afslag over for forsikrings- eller genforsikringsformidleren senest en måned efter modtagelsen af alle de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1.
 4. Hvis der sker ændringer i de oplysninger, der er afgivet i henhold til stk. 1, underretter forsikrings- eller genforsikringsformidleren mindst en måned, inden de foretages, skriftligt den kompetente myndighed i hjemlandet herom. Den kompetente myndighed i hjemlandet underretter også den kompetente myndighed i værtslandet om denne ændring så hurtigt som muligt og senest en måned efter den dato, hvor den kompetente myndighed i hjemlandet modtog oplysningerne.

Artikel 7

Kompetencefordeling mellem hjem- og værtsland

1. Hvis en forsikringsformidlers primære forretningssted er beliggende i en anden medlemsstat, kan den kompetente myndighed i den anden medlemsstat aftale med den kompetente myndighed i hjemlandet, at den handler, som om den var den kompetente myndighed i hjemlandet i forhold til de forpligtelser, der er omhandlet i kapitel VI, VII og VIII. I tilfælde af en sådan aftale underretter den kompetente myndighed i hjemlandet omgående forsikringsformidleren og EIOPA herom.

2. Den kompetente myndighed i værtslandet påtager sig ansvaret for at sikre, at de tjenesteydelser, som driftsstedet leverer på dette lands område, er i overensstemmelse med de forpligtelser, der er fastsat i kapitel VI og VII, og foranstaltninger vedtaget i medfør heraf.

Den kompetente myndighed i værtslandet har ret til at gennemgå etableringsordninger og til at kræve de ændringer, der er strengt nødvendige for at gøre det muligt for den kompetente myndighed at håndhæve forpligtelserne i henhold til kapitel VI og kapitel VII og foranstaltninger vedtaget i medfør heraf i forhold til de tjenesteydelser eller aktiviteter, som driftsstedet leverer eller udfører på dette lands område.

3. Hvis værtslandet har grund til at tro, at en forsikrings- eller genforsikringsformidler, der udøver virksomhed på dets område i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser eller gennem et driftssted, har tilsidesat forpligtelser i dette direktiv, forelægger værtslandet disse grunde for den kompetente myndighed i hjemlandet, som træffer de nødvendige foranstaltninger. Hvis forsikrings- eller genforsikringsformidleren trods de foranstaltninger, der træffes af den kompetente myndighed i hjemlandet, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader værtslandets forbrugeres interesser eller forsikrings- eller genforsikringsmarkedernes ordentlige funktion, gøres forsikrings- eller genforsikringsformidleren til genstand for følgende foranstaltninger:

- a) Den kompetente myndighed i værtslandet træffer, efter at have underrettet den kompetente myndighed i hjemlandet herom, alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte forbrugerne og sikre, at forsikrings- og genforsikringsmarkederne fungerer korrekt, og forhindrer, at de overtrædende forsikrings- eller genforsikringsformidlere iværksætter yderligere transaktioner på dette lands område; den kompetente myndighed i værtslandet underretter omgående Kommissionen om sådanne foranstaltninger.

- b) Den kompetente myndighed i værtslandet kan forelægge sagen for EIOPA og anmode denne om hjælp, jf. artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010; i så fald kan EIOPA i tilfælde af uenighed mellem de kompetente myndigheder i værts- og hjemlandet handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel.

4. Hvis de kompetente myndigheder i værtslandet konstaterer, at en forsikrings- eller genforsikringsformidler, der har et driftssted på dette lands område, ikke overholder de lov- eller reguleringsbestemmelser, som værtslandet har vedtaget i medfør af de af dette direktivs bestemmelser, som tillægger værtslandets myndigheder kompetence, skal de anmode den pågældende forsikrings- eller genforsikringsformidler om at bringe forholdet til ophør.

Hvis forsikrings- eller genforsikringsformidleren trods de foranstaltninger, der træffes af den kompetente myndighed i værtslandet, fortsætter med at optræde på en måde, der klart skader værtslandets forbrugeres interesser eller forsikrings- eller genforsikringsmarkedernes ordentlige funktion, gøres forsikrings- eller genforsikringsformidleren til genstand for følgende foranstaltninger:

- a) Den kompetente myndighed i værtslandet træffer, efter at have underrettet den kompetente myndighed i hjemlandet herom, alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte forbrugerne og sikre, at markederne fungerer korrekt, og forhindrer, at de overtrædende forsikrings- eller genforsikringsformidlere iværksætter yderligere transaktioner på dette lands område; den kompetente myndighed i værtslandet underretter omgående Kommissionen om sådanne foranstaltninger.
- b) Den kompetente myndighed i værtslandet kan forelægge sagen for EIOPA og anmode denne om hjælp, jf. artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010; i så fald kan EIOPA i tilfælde af uenighed mellem de kompetente myndigheder i værts- og hjemlandet handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel.

KAPITEL V

ANDRE ORGANISATORISKE KRAV

↓ 2002/92/EF
⇒ ny

Artikel ~~48~~

Faglige ⇒ og organisatoriske ⇐ kvalifikationskrav

↓ 2002/92/EF
⇒ ny

1. Forsikrings- og genforsikringsformidlere ⇒, herunder dem, der udøver formidling som en accessorisk aktivitet, personer, som varetager erhvervmæssig administration af skadestilfælde, skadesafregning eller taksation, og personale i forsikringsselskaber, som udøver forsikringsformidling, ⇐ skal besidde passende viden og kunnen som fastsat af formidlerens ⇒ eller selskabets ⇐ hjemland ⇒, således at de kan varetage deres opgaver og opfylde deres forpligtelser tilfredsstillende, og dokumentere passende erhvervmæssig erfaring i forhold til de komplicerede produkter, som de formidler ⇐.
-

↓ ny

Medlemsstaterne sikrer, at forsikrings- og genforsikringsformidlere og personale i forsikringsselskaber, som udøver forsikringsformidling, opdaterer deres viden og kunnen gennem efteruddannelse for at bevare et passende præstationsniveau.

~~Hjemlandet~~ Medlemsstaterne kan tilpasse kravene til viden og kunnen efter forsikrings- og genforsikringsformidlerens ⇒ specifikke ⇐ virksomhed og de aftaler, der formidles, særlig hvis formidleren har et andet hovederhverv end forsikringsformidling. I disse tilfælde må formidleren kun udøve forsikringsformidling, hvis en forsikringsformidler, der opfylder betingelserne i denne artikel, eller et forsikringsselskab påtager sig det fulde ansvar for ~~hans~~ ⊗ formidlerens ⊗ handlinger.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at forsikringsselskabet ⇒ eller -formidleren ⇐ i forbindelse med de i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, omhandlede tilfælde skal kontrollere, at de pågældende formidlers viden og kunnen er i overensstemmelse med kravene i første afsnit i nærværende stykke, og om nødvendigt tilbyde sådanne formidlere en uddannelse, der modsvarer kravene i forbindelse med de aftaler, de formidler.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende kravet i første afsnit på alle de fysiske personer i et ⇒ forsikrings ⇐ selskab ⇒ eller hos en forsikrings- eller genforsikringsformidler ⇐, der udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling. Medlemsstaterne sikrer, at en rimelig del af de personer i ledelsen i sådanne selskaber, der er ansvarlige for formidling af forsikrings⇒ - og genforsikrings ⇐ produkter, samt alle andre personer, som er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsformidling, godtgør, at de besidder den viden og kunnen, der er nødvendig for udførelsen af deres opgaver.

2. Forsikrings- og genforsikringsformidlere ⇒ og personale i forsikringsselskaber, som udøver forsikringsformidling, ⇐ skal have et godt omdømme. De skal som et minimum have en ren straffeattest eller en anden tilsvarende national attest for så vidt angår alvorlige strafbare handlinger i forbindelse med formueforbrydelser eller anden kriminalitet vedrørende finansielle aktiviteter, og de må ikke tidligere have været erklæret konkurs, medmindre de er blevet rehabiliteret efter national lovgivning.

Medlemsstaterne kan i henhold til artikel 3, stk. 1, andet afsnit, tillade, at forsikringsselskabet undersøger forsikringsformidlers omdømme.

Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at anvende kravet i første afsnit på alle de fysiske personer i et ⇒ forsikrings ⇐ selskab ⇒ eller hos en forsikrings- og genforsikringsformidler ⇐, som udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling. Medlemsstaterne sikrer imidlertid, at ledelsen i sådanne selskaber og alle ansatte, som er direkte beskæftiget med forsikrings- eller genforsikringsformidling, opfylder kravet.

↓ 2002/92/EF (tilpasset)

⇒ ny

3. Forsikrings- og genforsikringsformidlere skal have en erhvervsansvarsforsikring eller en anden tilsvarende garanti, der dækker hele ~~Fællesskabets~~ Unionens område, mod erstatningsansvar for pligtforsømmelse på mindst ~~1 000 000~~ 1 120 000 EUR pr. skadestilfælde og på sammenlagt ~~1 500 000~~ 1 680 000 EUR for alle skadestilfælde i løbet af et år, medmindre en sådan forsikring eller tilsvarende garanti i forvejen ydes af et forsikrings- eller genforsikringsselskab eller et andet selskab, på hvis vegne forsikrings- eller genforsikringsformidleren handler eller er bemyndiget til at handle, eller medmindre et sådant selskab har påtaget sig det fulde ansvar for formidlerens handlinger.

↓ 2002/92/EF (tilpasset)

⇒ ny

4. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte kunderne mod forsikringsformidlers manglende evne til at overføre præmiebeløbet til forsikringsselskabet eller til at overføre erstatningsbeløbet eller en bonus til den forsikrede.

Disse foranstaltninger skal antage en eller flere af følgende former:

- a) bestemmelser fastsat ved lov eller aftale, hvorefter penge betalt af kunden til formidleren betragtes som værende betalt til selskabet, hvorimod penge betalt af selskabet til formidleren ikke betragtes som værende betalt til kunden, før kunden faktisk modtager dem
 - b) et krav til forsikringsformidlere om, at de skal have en finansiell kapacitet, der til enhver tid skal være på 4 % af de samlede modtagne årlige præmiebeløb, dog mindst ~~15 000~~ 16 800 EUR
 - c) et krav om, at kundens betroede midler skal overføres via strengt adskilte ~~klie~~ kunde konti, og at disse konti ikke må benyttes til at fyldestgøre andre kreditorer i tilfælde af konkurs
 - d) et krav om, at der skal oprettes en garantifond.
5. Udøvelse af forsikrings- og genforsikringsformidling forudsætter, at de faglige kvalifikationskrav i denne artikel til enhver tid er opfyldt.
6. Medlemsstaterne kan skærpe eller supplere kravene i denne artikel for forsikrings- og genforsikringsformidlere, der er registreret på deres område.
7. ⇒ EIOPA reviderer ⇐ ~~De~~ i stk. 3 og 4 omhandlede beløb ~~revideres~~ regelmæssigt for at tage hensyn til udviklingen i det europæiske forbrugerprisindeks, der offentliggøres af Eurostat. Den første revision finder sted fem år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden, og de følgende revisioner finder sted fem år efter den foregående revision.

~~Der sker en automatisk tilpasning af beløbene, ved at grundbeløbet i euro forhøjes med den procentvise ændring af ovennævnte indeks for perioden fra datoen for dette direktivs ikrafttræden til datoen for den første revision eller fra datoen for den seneste revision til den nye revision og rundes op til nærmeste hele euro.~~

EIOPA udarbejder udkast til reguleringsmæssige standarder, således at det grundbeløb i euro, der er omhandlet i stk. 3 og 4, tilpasses med den procentvise ændring af ovennævnte indeks for perioden fra datoen for dette direktivs ikrafttræden til datoen for den første revision eller fra datoen for den seneste revision til den nye revision og rundes op til nærmeste hele euro.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen fem år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden og resultaterne af de følgende revisioner, som finder sted fem år efter den foregående revision.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

↓ ny

8. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33. I disse delegerede retsakter uddybes
- a) begrebet formidlerens passende viden og kunnen i forbindelse med udøvelse af forsikringsformidling for kunder, som omhandlet i stk. 1
 - b) passende kriterier til fastlæggelse navnlig af de erhvervmæssige kvalifikationer, erfaringer og kompetencer, som er nødvendige for at udøve forsikringsformidling
 - c) de foranstaltninger, som forsikrings- og genforsikringsformidlere med rimelighed kan forventes at træffe med henblik på at opdatere deres viden og kunnen gennem efteruddannelse for at bevare et passende præstationsniveau.

↓ 2002/92/EF

~~Artikel 5~~

Beskyttelse af erhvervede rettigheder

~~Medlemsstaterne kan bestemme, at personer, som før 1. september 2000 udøvede forsikringsformidling, var optaget i et register og havde et uddannelses- og erfaringsniveau, som kan sidestilles med det niveau, der kræves i dette direktiv, automatisk optages i det register, der skal oprettes, når kravene i artikel 4, stk. 3 og 4, er opfyldt.~~

*Artikel 9**Offentliggørelse af bestemmelser om almene hensyn*

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kompetente myndigheder på passende måde offentliggør de relevante nationale lovbestemmelser om almene hensyn, som finder anvendelse på udøvelse af forsikrings- og genforsikringsformidling på deres område.
2. Medlemsstater, som påtænker at anvende eller anvender lovbestemmelser, som regulerer forsikringsformidlere og salg af forsikringsprodukter, i tillæg til dem, der er omhandlet i dette direktiv, sikrer, at den administrative byrde i forbindelse med disse lovbestemmelser står i et rimeligt forhold til forbrugerbeskyttelsen. Medlemsstaterne fører regelmæssigt tilsyn med disse lovbestemmelser for at sikre, at det fortsat forholder sig sådan.
3. EIOPA forelægger et standardiseret informationsblad vedrørende bestemmelser om almene hensyn, som skal udfyldes af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Det skal omfatte links til de kompetente myndigheders websteder, hvor der offentliggøres oplysninger om bestemmelserne om almene hensyn. Sådanne oplysninger opdateres regelmæssigt af de nationale kompetente myndigheder, og EIOPA offentliggør disse oplysninger på engelsk, fransk og tysk på sit websted sammen med alle de nationale bestemmelser om almene hensyn fordelt på forskellige relevante lovgivningsområder.
4. Medlemsstaterne opretter et fælles kontaktpunkt, som er ansvarligt for at formidle oplysninger om bestemmelser vedrørende almene hensyn i de respektive medlemsstater. Kontaktpunktet bør være en passende kompetent myndighed.
5. EIOPA gennemgår i en rapport de bestemmelser om almene hensyn, som medlemsstaterne offentliggør i henhold til denne artikel, med henblik på at sikre, at dette direktiv og det indre marked fungerer korrekt, og underretter Kommissionen herom senest den X X 20XX [three years after the entry into force of the Directive].

*Artikel ~~7~~10**Kompetente myndigheder*

1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, som har til opgave at sikre gennemførelsen af dette direktiv. De underretter Kommissionen herom med angivelse af en eventuel kompetencefordeling.
2. De i stk. 1 omhandlede myndigheder skal være enten offentlige myndigheder eller organer, der er anerkendt i den nationale lovgivning eller anerkendt af en offentlig

myndighed, som udtrykkeligt har beføjelse hertil efter den nationale lovgivning. De må ikke være forsikrings- eller genforsikringsselskaber.

3. De kompetente myndigheder skal have alle de beføjelser, der er nødvendige for at varetage deres opgaver. Hvis der er to eller flere kompetente myndigheder på en medlemsstats område, sørger medlemsstaten for at fremme et tæt samarbejde mellem disse myndigheder, således at de er i stand til at varetage deres respektive opgaver effektivt.

↓ ny

~~Artikel 8~~

Sanktioner

~~1. Medlemsstaterne indfører passende sanktioner over for enhver person, der udøver forsikrings- eller genforsikringsformidling uden at være registreret i en medlemsstat, og som ikke er omfattet af artikel 1, stk. 2.~~

~~2. Medlemsstaterne indfører passende sanktioner over for forsikringsselskaber eller genforsikringsselskaber, der benytter forsikrings- eller genforsikringsformidlere, som ikke er registreret i en medlemsstat, og som ikke er omfattet af artikel 1, stk. 2.~~

~~3. Medlemsstaterne indfører passende sanktioner over for forsikrings- eller genforsikringsformidlere, som ikke opfylder de bestemmelser, medlemsstaterne har vedtaget til gennemførelse af dette direktiv.~~

~~4. Dette direktiv berører ikke værtslandets beføjelse til at træffe passende forholdsregler med henblik på at forebygge eller straffe uregelmæssigheder begået på dets område, som strider mod love eller administrative bestemmelser, der er vedtaget af samfundsmæssige hensyn. Dette omfatter ret til at forhindre forsikrings- eller genforsikringsformidlere, der overtræder bestemmelserne, i at påbegynde yderligere virksomhed på dets område.~~

~~5. Enhver truffen forholdsregel, hvorved der pålægges sanktioner eller fastsættes begrænsninger for en forsikrings- eller genforsikringsformidlers virksomhed, skal være behørigt begrundet og skal meddeles den pågældende formidler. En sådan foranstaltning skal kunne prøves ved domstolene i den medlemsstat, hvis myndighed har truffet den.~~

↓ 2002/92/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel 911

Udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne

1. De kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater samarbejder for at sikre, at dette direktiv anvendes korrekt.

2. De kompetente myndigheder udveksler oplysninger om forsikrings- og genforsikringsformidlere, der er blevet pålagt en sanktion, jf. ~~artikel 8, stk. 3, eller som er blevet omfattet af en forholdsregel, jf. artikel 8, stk. 4~~ kapital XIII , som vil kunne føre til sletning af registret over disse formidlere. Desuden kan en kompetent myndighed efter anmodning fra en anden kompetent myndighed udveksle enhver relevant oplysning med denne.
3. Enhver, der modtager eller videregiver oplysninger i henhold til dette direktiv, har tavshedspligt som fastsat i artikel 16 i Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om ~~samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv)(10)~~ og i artikel 15 i Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om ~~samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed og om ændring af direktiv 79/267/EØF og 90/619/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv)(11)~~.

Artikel ~~10~~12
Klage

Medlemsstaterne sikrer, at der indføres procedurer, hvorved kunder og andre berørte parter, navnlig forbrugerorganisationer, kan indbringe klager over forsikrings- og genforsikringsformidlere og -selskaber . I alle tilfælde skal klager besvares.

↓ 2002/92/EF

Artikel ~~11~~13
Udenretslig bilæggelse af tvister

↓ 2002/92/EF (tilpasset)
 ny

1. Medlemsstaterne ~~tilskynder til~~ sikrer , at der indføres hensigtsmæssige, effektive uvildige og uafhængige udenretslige klage- og tvistbilæggelsesprocedurer i forbindelse med tvister mellem forsikringsformidlere og deres kunder og mellem forsikringsselskaber og deres kunder , hvor det er hensigtsmæssigt ved brug af eksisterende organer. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at alle forsikringsselskaber og forsikringsformidlere deltager i procedurerne for udenretslig tvistbilæggelse, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
- a) proceduren fører ikke til bindende afgørelser
 - b) fristen for domstolsprøvelse suspenderes under proceduren for alternativ tvistbilæggelse
 - c) forældelsesfristen for kravet suspenderes under proceduren

- d) proceduren medfører ingen eller eventuelt moderate omkostninger
- e) parterne kan få adgang til proceduren på anden måde end med elektroniske midler
- f) midlertidige foranstaltninger er mulige i undtagelsestilfælde af hensyn til sagens hastende karakter. ↩

2. Medlemsstaterne ~~tilskynder~~ sikrer, at disse organer ~~til at samarbejde~~ samarbejder om bilæggelse af grænseoverskridende tvister.

Artikel ~~16~~ 14
Gennemførelse

Begrænsning af brugen af formidlere

↓ 2002/92/EF (tilpasset)
⇒ ny

Medlemsstaterne skal sikre, at forsikrings- og genforsikrings- og ~~formidlerne~~ kun benytter forsikrings- og genforsikringsformidlerydelser fra registrerede forsikrings- og genforsikringsformidlere ~~og~~ eller de i artikel 1, stk. 2, omhandlede personer eller personer, som er i overensstemmelse med erklæringsproceduren i artikel 4 .

KAPITEL VI ~~III~~

↓ 2002/92/EF (tilpasset)

INFORMATIONSKRAV ~~FØR FORSIKRINGSFORMIDLERE~~ OG REGLER OM GOD FORRETNINGSSKIK

↓ ny

Artikel 15

Generelt princip

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at forsikringsformidlere og forsikringselskaber, når de udøver forsikringsformidling med eller for kunder, handler ærligt, redeligt og professionelt i deres kunders bedste interesse.

2. Alle oplysninger, herunder markedsføringsmateriale, som forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet sender til kunder eller potentielle kunder, skal være reelle, klare og ikke-vildledende. Markedsføringsmateriale skal tydeligt fremstå som sådant.

↓ 2002/92/EF
⇒ ny

Artikel ~~12~~16

Forsikringsformidlerens ⇒ og forsikringsselskabets ⇐ ⇒ generelle ⇐ informationspligt

↓ ny

Medlemsstaterne indfører bestemmelser, som sikrer, at

- a) forsikringsformidlere – herunder bundne forsikringsformidlere – forud for indgåelse af forsikringsaftaler giver kunden information om følgende:
- i) navn og adresse, og at der er tale om en forsikringsformidler
 - ii) om formidleren yder rådgivning om de solgte forsikringsprodukter

↓ 2002/92/EF

- iii) de i artikel ~~10~~ 12 omhandlede procedurer, hvorefter kunder og andre berørte parter kan indbringe klager over forsikrings- og genforsikringsformidlere, samt i givet fald de i artikel ~~11~~ 13 omhandlede udenretslige klage- og tvistbilægelsesprocedurer

↓ ny

- iv) det register, som den pågældende er optaget i, med angivelse af, hvordan det kan kontrolleres, at den pågældende er registreret
 - v) om formidleren repræsenterer kunden eller handler for eller på vegne af forsikringsselskabet
- b) forsikringsselskaber forud for indgåelse af forsikringsaftaler giver kunden information om følgende:
- i) navn og adresse, og at der er tale om et forsikringsselskab
 - ii) om selskabet yder rådgivning om de solgte forsikringsprodukter

- iii) de i artikel 12 omhandlede procedurer, hvorefter kunder og andre berørte parter kan indbringe klager over forsikringsselskaber, samt de i artikel 13 omhandlede udenretslige klage- og tvistbilæggelsesprocedurer.

↓ 2002/92/EF (tilpasset)

Artikel 17

☒ *Interessekonflikter og gennemsigtighed* ☒

↓ 2002/92/EF (tilpasset)
⇒ ny

1. Inden indgåelse af enhver ny forsikringsaftale ~~og om nødvendigt i forbindelse med ændring eller fornyelse af aftalen~~ skal en forsikringsformidler ~~⇒~~ - herunder bundne forsikringsformidlere - ~~↵~~ mindst give kunden information om følgende:

a) ~~navn og adresse~~

b) ~~det register, som den pågældende er optaget i, med angivelse af, hvordan det kan kontrolleres, at den pågældende er registreret~~

ea) om ~~han~~ ☒ formidleren ☒ har en direkte eller indirekte andel på over 10 % af stemmerettighederne eller kapitalen i et bestemt forsikringsselskab

eb) om et bestemt forsikringsselskab eller moderselskabet til et bestemt forsikringsselskab har en direkte eller indirekte andel på over 10 % af stemmerettighederne eller kapitalen i forsikringsformidlerselskabet

↓ 2002/92/EF (tilpasset)
⇒ ny

c) ~~Desuden skal forsikringsformidleren i forbindelse med den aftale, der tilbydes~~ ☒ foreslås, om ☒ ~~meddele kunden:~~

i) ~~han~~ ☒ formidleren ☒ yder rådgivning på basis af ~~forpligtelsen i stk. 2 til at foretage en objektiv analyse, eller~~

↓ 2002/92/EF (tilpasset)

ii) ~~han~~ ☒ formidleren ☒ har en kontraktlig forpligtelse til udelukkende at benytte et eller flere forsikringsselskaber. I så fald skal han ~~eller anmodning fra kunden~~ meddele navnene på disse forsikringsselskaber, eller

↓ 2002/92/EF (tilpasset)

- iii) ~~han~~ ☒ formidleren ☒ ikke har en kontraktlig forpligtelse til udelukkende at benytte et eller flere forsikringsselskaber og ikke yder rådgivning på basis af ~~forpligtelsen i stk. 2 til at foretage~~ en objektiv analyse. I så fald skal han ~~efter anmodning fra kunden~~ meddele navnene på de forsikringsselskaber, han kan benytte og faktisk benytter.

~~Hvor bestemte oplysninger kun skal gives efter anmodning fra kunden, underrettes denne om retten til at anmode om disse oplysninger.~~

↓ ny

- d) hvilken form for vederlag, der modtages i forbindelse med forsikringsaftalen
- e) om formidleren i forhold til forsikringsaftalen arbejder:
- i) på basis af et gebyr, som er det vederlag, kunden betaler direkte, eller
 - ii) på basis af en form for provision, som er det vederlag, der indgår i forsikringspræmien, eller
 - iii) på basis af en kombination af både i) og ii)
- f) hvis formidleren modtager et gebyr eller en form for provision, det samlede vederlag for de forsikringsprodukter, der tilbydes eller påtænkes, eller, hvis det nøjagtige beløb ikke kan gives, beregningsgrundlaget for hele gebyret eller provisionen eller kombinationen af de to
- g) hvis provisionen udbetales på betingelse af, at de aftalte mål eller tærskler er nået for de forretninger, som formidleren har overdraget til et forsikringsselskab, målene eller tærsklerne samt de beløb, der skal udbetales, hvis de nås.
2. Uanset stk. 1, litra f), skal formidlere af andre forsikringsaftaler end aftaler i de klasser, der er omhandlet i bilag I til direktiv 2002/83/EF, inden indgåelse af sådanne forsikringsaftaler, hvis formidleren modtager et gebyr eller en provision, i fem år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden
- a) give kunden information om beløbet eller, hvis det nøjagtige beløb ikke kan gives, beregningsgrundlaget for gebyret eller provisionen eller kombinationen af de to, hvis kunden anmoder herom
 - b) oplyse kunden om, at han har ret til at anmode om den information, der er omhandlet i litra a).
3. Forsikringsselskabet eller forsikringsformidleren skal også informere kunden om, hvilken form for variabelt vederlag selskabets eller formidlerens ansatte modtager for

at formidle og administrere det pågældende forsikringsprodukt, og om beregningsgrundlaget herfor.

4. Hvis kunden foretager betalinger i henhold til forsikringsaftalen efter dens indgåelse, skal forsikringsselskabet eller –formidleren også give oplysninger i overensstemmelse med denne artikel om sådanne betalinger.
5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33. I disse delegerede retsakter uddybes:
 - a) passende kriterier for, hvordan kunden informeres om formidlerens vederlag – herunder bundet provision, jf. stk. 1, litra f) og g), og stk. 2 i denne artikel
 - b) passende kriterier for fastlæggelse af navnlig beregningsgrundlaget for hele gebyret eller provisionen eller kombinationen af de to
 - c) de foranstaltninger, som forsikringsformidlere og forsikringsselskaber med rimelighed kan forventes at træffe for at informere kunden om vederlaget.

↓ 2002/92/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel 1218

⇒ Rådgivning og standarder for salg, hvis der ikke ydes rådgivning ⇐

31. Inden en konkret forsikringsaftale indgås, ~~formulerer~~ identificerer forsikringsformidleren ⇐ – herunder bundne formidlere – eller forsikringsselskabet ⇐, ~~navnlig~~ på basis af kundens egne oplysninger:
 - a) ~~som et minimum~~ kundens krav og behov
 - b) og begrundet over for kunden ~~samtidigt~~ den rådgivning, kunden ⇐ eventuelt ⇐ får vedrørende en bestemt forsikringsaftale.
32. ~~Disse~~ De oplysninger ⇐, der er omhandlet i stk. 1, litra a) og b), ⇐ afpasses efter kompleksiteten af ~~den~~ det forsikrings produkt ~~aftale~~, der foreslås ⇐, og den finansielle risiko, som kunden udsættes for ⇐.

↓ 2002/92/EF (tilpasset)
⇒ ny

33. Når forsikringsformidleren ⇐ eller forsikringsselskabet ⇐ meddeler kunden, at de ~~han~~ yder rådgivning på basis af en objektiv analyse, er de ~~han~~ forpligtet til at yde denne rådgivning på grundlag af en analyse af et så stort antal af de på markedet disponible forsikringsaftaler, at de ~~han~~ er i stand til ud fra faglige kriterier at rådgive kunden om, hvilken forsikringsaftale der ville være egnet til at opfylde hans behov.

↓ ny

4. Inden kontraktens indgåelse skal forsikringsformidleren eller forsikringselskabet, uanset om der ydes rådgivning, give kunden de relevante informationer om forsikringsproduktet i en form, som er forståelig, under hensyntagen til forsikringsproduktets kompleksitet og kundetypen, således at kunden kan træffe en informeret beslutning.

↓ 2002/92/EF (tilpasset)

⇒ ny

Artikel ~~12~~ 19

⇒ *Undtagelser fra informationspligten og fleksibilitetsbestemmelse* ⇐

41. Forsikringsformidlere eller forsikringselskaber, der udøver virksomhed i forbindelse med forsikring af store risici, er ikke forpligtet til at give den i ~~stk. 1, 2 og 3~~ artikel 16, 17 og 18 omhandlede information; det samme gælder genforsikringsformidlere og genforsikringselskaber og i forhold til professionelle kunder, som omhandlet i bilaget ⇐.
52. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre bestemmelser om strengere krav til den i ~~stk. 1~~ artikel 16, 17 og 18 omhandlede information, forudsat at disse bestemmelser er forenelige med ~~fællesskabs~~ EU- retten. Medlemsstaterne underretter EIOPA og Kommissionen om ~~de~~ sådanne bestemmelser, ~~de opretholder eller indfører som omhandlet i første afsnit.~~
3. For på enhver hensigtsmæssig måde at skabe en høj grad af gennemsigtighed sikrer ~~Kommissionen~~ EIOPA , at de oplysninger, den modtager om medlemsstaternes bestemmelser, også gøres tilgængelige for forbrugere, ~~og~~ forsikringsformidlere og forsikringselskaber ⇐.

↓ 2002/92/EF (tilpasset)

⇒ ny

Artikel ~~13~~ 20 *Informationskrav*

1. Enhver form for information ~~til kunderne~~ i henhold til artikel ~~12~~ 16, 17 og 18 skal gives til kunderne ⇐ :
- a) på papir ~~eller på et andet varigt medium, der er til rådighed og tilgængeligt for kunden~~
- b) på en tydelig og nøjagtig måde, der er forståelig for kunden , og ⇐

↓ 2002/92/EF

⇒ ny

- c) på et officielt sprog i den medlemsstat, ⇒ hvor risikoen befinder sig, eller den medlemsstat, ⇐ hvor forpligtelsen indgås, eller ethvert andet sprog, som aftales mellem parterne. ⇒ Informationen gives gratis. ⇐
-

↓ ny

2. Uanset stk. 1, litra a), kan den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information gives til kunden på et af følgende medier:
- a) ved brug af et andet varigt medium end papir, forudsat at betingelserne i stk. 4 er opfyldt, eller
 - b) ved hjælp af et websted, forudsat at betingelserne i stk. 5 er opfyldt.
3. Hvis den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information gives ved brug af et andet varigt medium end papir eller ved hjælp af et websted, gives kunden dog efter anmodning en papirudgave gratis.
4. Den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information kan gives ved brug af et andet varigt medium end papir, forudsat af følgende betingelser er opfyldt:
- a) brugen af det varige medium er passende i forbindelse med de forretninger, der gennemføres mellem formidleren eller forsikringsselskabet og kunden, og
 - b) kunden har fået valget mellem information på papir eller det varige medium og har vagt dette andet medium.
5. Den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information kan gives ved hjælp af et websted, forudsat at informationen sendes til kunden personligt, eller forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
- a) formidling af den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information ved hjælp af et websted er passende i forbindelse med de forretninger, der gennemføres mellem formidleren eller forsikringsselskabet og kunden
 - b) kunden er indforstået med formidling af den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information ved hjælp af et websted
 - c) kunden er underrettet elektronisk om webstedets adresse og om, hvor på webstedet der er adgang til den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information
 - d) det sikres, at der er adgang til den i artikel 16, 17 og 18 omhandlede information på webstedet, så længe kunden med rimelighed kan forventes at have behov herfor.

6. Med hensyn til stk. 4 og 5 anses formidling af information ved brug af et andet varigt medium end papir eller ved hjælp af et websted for passende i forbindelse med de forretninger, der gennemføres mellem formidleren eller forsikringsselskabet og kunden, forudsat at der er belæg for, at kunden regelmæssigt har adgang til internettet. Opgiver kunden en e-mail-adresse med henblik på disse forretninger, anses det for at være et sådant belæg.

↓ 2002/92/EF (tilpasset)
⇒ ny

7. I tilfælde af telefonsalg skal forudgående information, som gives til kunden, være i overensstemmelse med ~~fællesskabs~~ EU- reglerne for fjernsalg af finansielle tjenesteydelser. Desuden skal informationen gives til kunden i overensstemmelse med stk. 1 eller 2 umiddelbart efter indgåelsen af forsikringsaftalen.

↓ ny

Artikel 21

Krydssalg

1. Medlemsstaterne tillader pakkesalg, men ikke kombinationssalg.
2. Når en forsikringstjenesteydelse eller et forsikringsprodukt tilbydes sammen med en anden tjenesteydelse eller et andet produkt i en pakke, skal forsikringsselskabet, eller, hvis det er relevant, forsikringsformidleren tilbyde og meddele kunden, at de forskellige komponenter i pakken kan købes separat, og fremlægge dokumentation for omkostninger og afgifter i forbindelse med hver enkelt komponent i pakken, som kan købes gennem eller fra selskabet eller formidleren separat.
3. EIOPA udarbejder senest den 31. december [20XX] og ajourfører periodisk retningslinjer for vurdering af og tilsyn med krydssalg, idet myndigheden navnlig angiver, i hvilke situationer krydssalg ikke er forenelig med forpligtelserne i artikel 16, 17 og 18 eller stk. 1 i denne artikel.

KAPITEL VII

SUPPLERENDE KRAV TIL KUNDEBESKYTTELSE I FORHOLD TIL FORSIKRINGSINVESTERINGSPRODUKTER

Artikel 22

Anvendelsesområde

Med dette kapitel stilles der supplerende krav til forsikringsformidling, som udøves i forbindelse med forsikringsinvesteringsprodukter, der sælges af:

- a) forsikringsformidlere
- b) forsikringsselskaber.

Artikel 23 *Interessekonflikter*

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber træffer alle relevante forholdsregler for at kunne påvise interessekonflikter mellem dem selv, herunder deres ledere, ansatte og bundne forsikringsformidlere eller enhver anden person, der direkte eller indirekte er forbundet med dem ved et kontrolforhold, og deres kunder, eller mellem kunderne indbyrdes, som opstår ved udførelse af forsikringsformidling.
2. Hvis de forholdsregler, som forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet har truffet i overensstemmelse med artikel 15, 16 og 17 for at styre interessekonflikter, ikke er tilstrækkelige til med rimelig sikkerhed at kunne sikre forebyggelse af risikoen for, at kunders eller potentielle kunders interesser skades, skal forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet klart oplyse kunden om interessekonflikternes generelle karakter eller kilder, inden de påtager sig opgaver for kundens regning.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33, som uddyber:
 - a) de forholdsregler og effektive organisatoriske og administrative foranstaltninger, forsikringsformidlere og forsikringsselskaber med rimelighed kan forventes at træffe for at påvise, forhindre, styre og oplyse om interessekonflikter, når de udfører forsikringsformidling
 - b) passende kriterier for at bestemme de interessekonflikttyper, som kan skade forsikringsformidlerens eller forsikringsselskabets kunders eller potentielle kunders interesser.

Artikel 24 *Generelle principper og oplysninger til kunder*

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at en forsikringsformidler eller et forsikringsselskab, når de udøver forsikringsformidling med eller for kunder, handler ærligt, redeligt og professionelt i deres kunders bedste interesse, og navnlig overholder de i denne artikel og i artikel 25 omhandlede principper.
2. Alle oplysninger, herunder markedsføringsmateriale, som forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet sender til kunder eller potentielle kunder, skal være reelle, klare og ikke-vildledende. Markedsføringsmateriale skal tydeligt fremstå som sådant.
3. Der skal gives relevante oplysninger til kunder eller potentielle kunder om:
 - a) forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet og deres tjenesteydelser. Når der ydes rådgivning, skal det af oplysningerne fremgå, om rådgivningen ydes

på uafhængigt grundlag, og om den er baseret på en generel eller en mere begrænset analyse af markedet, samt om forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet vil give kunden en løbende vurdering af de anbefalede forsikringsprodukters egnethed

b) forsikringsprodukter og foreslåede investeringsstrategier. Dette bør omfatte relevant vejledning og relevante advarsler om de risici, der er forbundet med investering i de pågældende produkter eller i forbindelse med særlige investeringsstrategier

c) omkostninger og dertil knyttede afgifter.

4. De i denne artikel omhandlede oplysninger skal gives i en form, som er forståelig, på en sådan måde, at kunder eller potentielle kunder i rimeligt omfang kan forstå det specifikke tilbudte forsikringsprodukts art og risici og dermed træffe informerede investeringsbeslutninger. Disse oplysninger kan gives i et standardiseret format.

5. Når forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet meddeler kunden, at forsikringsrådgivningen ydes på uafhængigt grundlag, skal forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet:

a) vurdere et tilstrækkeligt stort antal af de forsikringsprodukter, der findes på markedet. Der skal være tale om forsikringsprodukter, som er forskelligartede med hensyn til type og udstedere eller produktudbydere, og de må ikke være begrænset til forsikringsprodukter, der udstedes eller udbydes af enheder, som har tætte forbindelser med forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet, og

b) de må ikke acceptere eller modtage gebyrer, provisioner eller andre pengeydelse, der betales af tredjemand eller en person, der handler på tredjemands vegne, i forbindelse med leveringen af den pågældende tjenesteydelse til kunder.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 vedrørende foranstaltninger, der skal sikre, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber er i overensstemmelse med principperne i denne artikel, når de udøver forsikringsformidling med deres kunder. Disse delegerede retsakter skal fastsætte følgende:

a) den eller de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes type, genstand, omfang og hyppighed og

b) arten af de produkter, der tilbydes eller påtænkes, herunder de forskellige typer forsikringsprodukter.

Artikel 25

Egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurdering og rapportering til kunder

1. Når forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet yder rådgivning, skal de indhente de nødvendige oplysninger om kundens eller den potentielle kundes kendskab til og erfaring på det område, som er relevant for den specifikke type

produkt eller service, kundens eller den potentielle kundes finansielle situation og investeringsmål, så forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet kan anbefale kunden eller den potentielle kunde de forsikringsprodukter, der egner sig for vedkommende.

2. Medlemsstaterne sikrer, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber, som udøver forsikringsformidling i forbindelse med salg, hvor der ikke ydes rådgivning, udbeder sig oplysninger fra kunden eller den potentielle kunde om dennes kendskab til og erfaring på det investeringsområde, som er relevant for den specifikke type produkt eller service, der udbydes eller efterspørges, så forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet kan vurdere, om den påtænkte investeringsservice eller det påtænkte investeringsprodukt er hensigtsmæssig(t) for kunden.

Finder forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet på grundlag af de oplysninger modtaget i medfør af første afsnit, at produktet eller tjenesteydelsen ikke er hensigtsmæssig for kunden eller den potentielle kunde, advarer forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet kunden eller den potentielle kunde. Denne advarsel kan gives i et standardiseret format.

Vælger kunderne eller de potentielle kunder ikke at give de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, eller giver de utilstrækkelige oplysninger om deres kendskab og erfaringer, skal forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet advare dem om, at forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet ikke er i stand til at afgøre, om tjenesteydelsen eller produktet er hensigtsmæssig(t) for vedkommende. Denne advarsel kan gives i et standardiseret format.

3. Forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet registrerer kunden i sit kundekartotek med det eller de dokumenter, som f.eks. forsikringsformidlerens eller forsikringsselskabets og kundens aftale, hvori er anført parternes rettigheder og forpligtelser samt de øvrige betingelser, som gælder for forsikringsformidlerens eller forsikringsselskabets tjenesteydelser til kunden. Parternes kontraktlige rettigheder og forpligtelser kan medtages ved henvisning til andre dokumenter eller lovtekster.

4. Kunden skal fra forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet modtage fyldestgørende rapporter om formidlerens eller selskabets service til deres kunder. Rapporterne skal omfatte periodiske meddelelser til kunderne, hvori der tages hensyn til de involverede forsikringsprodukters type og kompleksitet og karakteren af den tjenesteydelse, der er leveret til kunden, og skal desuden, hvor det er relevant, omfatte omkostninger i forbindelse med de transaktioner og tjenesteydelser, der er gennemført for kundens regning. Når forsikringsformidleren eller forsikringsselskabet yder rådgivning, skal de angive, hvordan rådgivningen stemmer overens med kundens personlige karakteristika.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 for at sikre, at forsikringsformidlere og forsikringsselskaber er i overensstemmelse med principperne i denne artikel, når de udøver forsikringsformidling med deres kunder. Disse delegerede retsakter skal fastsætte følgende:

- a) den eller de til kunden eller den potentielle kunde tilbudte eller leverede tjenesteydelsers art, idet der tages hensyn til transaktionernes type, genstand, omfang og hyppighed
- b) arten af de produkter, der tilbydes eller påtænkes, herunder de forskellige typer forsikringsprodukter.

KAPITEL VIII

SANKTIONER OG FORANSTALTNINGER

Artikel 26

Administrative sanktioner og foranstaltninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at deres administrative sanktioner og foranstaltninger er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne sikrer, hvor forpligtelser er gældende for forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikrings- eller genforsikringsformidlere, at der ved misligholdelse kan anvendes administrative sanktioner og foranstaltninger over for medlemmerne af deres ledelsesorganer samt enhver anden fysisk eller juridisk person, som i henhold til national ret er ansvarlig for en overtrædelse.
3. De kompetente myndigheder tillægges alle de undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan varetage deres funktioner. De kompetente myndigheder iværksætter et tæt samarbejde ved udøvelsen af deres sanktionsbeføjelser for at sikre, at sanktionerne eller foranstaltningerne får de ønskede virkninger, ligesom de koordinerer deres indsats i forbindelse med sager på tværs af grænserne.

Artikel 27

Offentliggørelse af sanktioner

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed uden unødigt forsinkelse offentliggør sanktioner eller foranstaltninger, der er pålagt som følge af overtrædelse af nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, herunder også oplysninger om overtrædelsens type og art og identiteten af de ansvarlige personer, medmindre offentliggørelsen udgør en alvorlig trussel for forsikrings- og genforsikringsmarkederne. Såfremt offentliggørelsen ville forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade, offentliggør de kompetente myndigheder sanktionerne anonymt.

Artikel 28

Overtrædelser

1. Denne artikel finder anvendelse på:
 - a) forsikrings- eller genforsikringsformidlere, der ikke er registreret i en medlemsstat, og som ikke er omfattet af artikel 1, stk. 2, eller artikel 4

- b) personer, som varetager accessoriske forsikringsopgaver uden at have indgivet en erklæring som omhandlet i artikel 4, eller som har indgivet en sådan erklæring, der dog ikke opfylder kravene i artikel 4
 - c) forsikrings- eller genforsikringselskaber eller forsikrings- eller genforsikringsformidlere, der benytter en forsikrings- eller genforsikringsformidler, som hverken er registreret i en medlemsstat eller omhandlet i artikel 1, stk. 2, og som ikke har indgivet en erklæring i henhold til artikel 4
 - d) forsikrings- eller genforsikringsformidlere, der har opnået registrering ved at afgive urigtige erklæringer eller på anden ulovlig vis, hvilket er i strid med artikel 3
 - e) forsikrings- eller genforsikringsformidlere eller forsikringsselskaber, som ikke opfylder bestemmelserne i artikel 8
 - f) forsikringsselskaber eller forsikrings- eller genforsikringsformidlere, som ikke opfylder kravene til god forretningsskik i overensstemmelse med kapitel VI og VII.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de administrative sanktioner og foranstaltninger, der kan anvendes i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, mindst omfatter følgende:
- a) en offentlig meddelelse, hvori nævnes den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art
 - b) en afgørelse, hvorefter det pålægges den fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
 - c) for forsikrings- eller genforsikringsformidlere, inddragelse af formidlerens registrering i henhold til artikel 3
 - d) et forbud mod varetagelse af hverv hos forsikringsformidlere eller genforsikringsformidlere eller i forsikrings- eller genforsikringsselskaber, som pålægges et hvilket som helst medlem af forsikrings- eller genforsikringsformidlerens eller forsikrings- eller genforsikringsselskabets ledelsesorgan eller en hvilken som helst anden fysisk person, der anses for at være ansvarlig
 - e) for juridiske personer, administrative bøder på op til 10 % af den juridiske persons samlede årsomsætning i det forudgående forretningsår; er den juridiske person et datterselskab af et moderselskab, er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning, som fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskab for det foregående forretningsår
 - f) for fysiske personer, administrative bøder på op til 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i national valuta på datoen for dette direktivs ikrafttræden.

Når den fortjeneste, der er opnået ved overtrædelsen, kan beregnes, sikrer medlemsstaterne, at maksimumsbeløbet ikke er mindre end det dobbelte af fortjenestebeløbet.

Artikel 29

Effektiv anvendelse af sanktioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller foranstaltninger og fastsættelsen af størrelsen af de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder:
 - a) overtrædelsens grovhed og varighed
 - b) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons grad af ansvar
 - c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke med udgangspunkt i den ansvarlige juridiske persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst
 - d) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes
 - e) tabene for tredjeparter, som kan tilskrives overtrædelsen, såfremt de kan beregnes
 - f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed
 - g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået.
2. EIOPA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 retningslinjer til de kompetente myndigheder om arten af administrative sanktioner og foranstaltninger og størrelsen af de administrative bøder.
3. Dette direktiv berører ikke værtslandets beføjelse til at træffe passende forholdsregler med henblik på at forebygge eller straffe uregelmæssigheder begået på dets område, som strider mod love eller administrative bestemmelser, der er vedtaget af almene hensyn. Dette omfatter ret til at forhindre forsikrings- eller genforsikringsformidlere, der overtræder bestemmelserne, i at påbegynde yderligere virksomhed på dets område.

Artikel 30

Indberetning af overtrædelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder indfører effektive ordninger, som tilskynder til at indberette overtrædelser af nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv til de kompetente myndigheder.
2. Disse ordninger skal mindst omfatte:

- a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger om overtrædelser og opfølgningen heraf
- b) passende beskyttelse af ansatte i forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller hos forsikrings- eller genforsikringsformidlere, som afslører overtrædelser inden for selskaberne eller hos formidlerne
- c) beskyttelse af personoplysninger både hvad angår den person, som indberetter overtrædelserne, og den fysiske person, som formodes at være ansvarlig, i overensstemmelse med principperne i direktiv 95/46/EF.

Artikel 31

Fremsendelse af oplysninger om sanktioner til EIOPA

1. Medlemsstaterne giver årligt EIOPA sammenfattede oplysninger vedrørende alle administrative foranstaltninger og administrative sanktioner, der er iværksat i henhold til artikel 26.

EIOPA offentliggør disse oplysninger i en årsrapport.

2. Har den kompetente myndighed offentliggjort oplysninger om en administrativ foranstaltning eller administrativ sanktion, underretter den samtidig EIOPA herom.

3. EIOPA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for de procedurer og formularer til fremsendelse af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den [XX/ insert concrete date 6 months after entry into force/application of this Directive].

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

↓ 2002/92/EF

KAPITEL ~~IV~~ IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

Ret til domstolsprøvelse

~~Medlemsstaterne sikrer, at alle afgørelser, der træffes over for en forsikrings- eller genforsikringsformidler eller et forsikringsselskab i henhold til de love og administrative~~

~~bestemmelser, der vedtages i overensstemmelse med dette direktiv, kan prøves ved domstolene.~~

↓ ny

Artikel 32

Databeskyttelse

1. Medlemsstaterne anvender direktiv 95/46/EF på behandlingen af personoplysninger i medlemsstaterne i medfør af dette direktiv.
2. Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på EIOPA's behandling af personoplysninger i medfør af dette direktiv.

Artikel 33

Delegerede retsakter

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8, 17, 23, 24 og 25.

Artikel 34

Udøvelse af beføjelser til at vedtage delegerede retsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. De delegerede beføjelser i artikel 8, 17, 23, 24 og 25 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra datoen for dette direktivs ikrafttræden.
3. De delegerede beføjelser i artikel 8, 17, 23, 24 og 25 kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, 17, 23, 24 og 25 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på 2 måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med 2 måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 35
Revision og evaluering

1. Fem år efter dette direktivs ikrafttræden tager Kommissionen direktivet op til revision. Revisionen skal omfatte en generel undersøgelse af, hvordan bestemmelserne i dette direktiv finder anvendelse i praksis, idet der tages hensyn til udviklingen på markederne for detailinvesteringsprodukter samt erfaringer indhøstet i forbindelse med den praktiske anvendelse af dette direktiv og forordningen vedrørende dokumenter med central information til investeringsprodukter samt [MIFID II]. I forbindelse med revisionen skal det overvejes, om bestemmelserne i dette direktiv eventuelt skal udvides til at omfatte produkter, som falder ind under direktiv 2003/41/EF. Revisionen omfatter også en særlig analyse af konsekvenserne af artikel 17, stk. 2, under hensyntagen til konkurrencen på markedet for formidlingstjenesteydelser i forbindelse med andre aftaler end aftaler i de klasser, der er omhandlet i bilag I til direktiv 2002/83/EF, og konsekvenserne af de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, for forsikringsformidlere, som er små og mellemstore virksomheder.
2. Kommissionen hører Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder og forelægger derefter en første rapport for Europa-Parlamentet og Rådet.
3. EIOPA udarbejder senest den X.X.20XX [four years after the entry into force of the Directive] og mindst hvert andet år derefter en anden rapport om anvendelsen af dette direktiv. EIOPA hører ESMA, før rapporten offentliggøres.
4. I en tredje rapport, som skal udarbejdes senest den X.X.20XX [two years after the entry into force of the Directive], foretager EIOPA en evaluering af forsikringsformidlernes markedsstruktur.
5. I en rapport, som EIOPA skal udarbejde senest den X.X.20XX [four years after the entry into force of the Directive], jf. stk. 3, undersøges det, om de i artikel 10, stk. 1, omhandlede kompetente myndigheder har de nødvendige beføjelser og tilstrækkelige ressourcer til at varetage deres opgaver.
6. Rapporten i stk. 3 skal mindst omhandle følgende:
 - a) ændringerne i forsikringsformidlernes markedsstruktur
 - b) ændringerne i mønstret for grænseoverskridende aktiviteter
 - c) en foreløbig vurdering af forbedringen af rådgivningens og salgsmetodernes kvalitet og dette direktivs konsekvenser for forsikringsformidlere, som er små og mellemstore virksomheder.
7. Den samme rapport skal også omfatte EIOPA's evaluering af konsekvenserne af dette direktiv.

↓ 2002/92/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~16~~36
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme ~~dette direktiv senest 15. januar 2005~~ ⇒ artikel [1-39] og bilag I til direktivet senest den [date] ⇐. De ~~underretter~~ ⇨ tilsender ⇨ straks Kommissionen ~~herom~~ ⇒ disse love og bestemmelser ⇐.

~~Disse love og bestemmelser~~ ⇒ Lovene og bestemmelserne ⇐ skal ⇒ ved vedtagelsen ⇐ indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. ⇒ De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. ⇐ ⇒ Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for ⇐ ~~De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne~~ ⇒ og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning ⇐.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. ~~Denne meddelelse skal indeholde en oversigt over, hvilke nationale bestemmelser der svarer til bestemmelserne i dette direktiv.~~

Artikel ~~15~~37
Ophævelse

Direktiv ~~77/92/EOF~~ ⇨ 2002/92/EF ⇨ ophæves med virkning fra [date of adoption 20XX] den dato, der er anført i artikel 16, stk. 1, ⇒ uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til fristen for gennemførelse i national ret af direktivet ⇐.

↓ ny

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv.

↓ 2002/92/EF (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~17~~38
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på ⇒ tyvendedagen ⇐ efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Fællesskabers* ⇨ *Unions* ⇨ *Tidende*.

Artikel ~~183~~183
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

BILAG I

PROFESSIONELLE KUNDER

En professionel kunde er en kunde, der besidder den fornødne erfaring, viden og ekspertise til at træffe sine egne beslutninger og foretage en korrekt vurdering af risiciene i forbindelse hermed. Følgende bør alle anses for professionelle i direktivets forstand i forbindelse med alle forsikringstjenesteydelser og -aktiviteter samt forsikringsprodukter.

1. Foretagender, der skal have tilladelse eller underkastes regulering for at virke på de finansielle markeder. Nedenstående liste bør forstås som omfattende alle foretagender, der har fået tilladelse, og som udøver de for de nævnte foretagender kendetegnende aktiviteter: foretagender, der har fået tilladelse af en medlemsstat i henhold til et direktiv, foretagender, der har fået tilladelse af eller er underkastet regulering i en medlemsstat uden hjemmel i et direktiv, samt foretagender, der har fået tilladelse af eller er underkastet regulering i et tredjeland:

a) kreditinstitutter

b) forsikrings- og genforsikringsformidlere og investeringselskaber

c) andre finansielle institutioner, der har fået tilladelse eller er underkastet regulering

d) forsikrings- og genforsikringsselskaber

e) kollektive investeringsordninger og selskaber, der administrer sådanne ordninger

f) pensionskasser og disses administrationsselskaber

g) råvare- og råvarederivathandlere

h) lokale myndigheder

i) andre institutionelle investorer.

2. Store virksomheder, der opfylder to af følgende krav til størrelse på virksomhedsplan:

– balancesum: 20 000 000 EUR

– nettoomsætning: 40 000 000 EUR

– egenkapital: 2 000 000 EUR.

3. Nationale og regionale regeringer, herunder offentlige organer, der forvalter den offentlige gæld på nationalt eller regionalt plan, centralbanker, internationale og overnationale institutioner som f.eks. Verdensbanken, IMF, ECB, EIB og andre lignende internationale organisationer.

4. Andre institutionelle investorer, der primært investerer i finansielle instrumenter, herunder enheder, der beskæftiger sig med securitisation af aktiver eller andre finansielle transaktioner. Ovennævnte enheder anses for professionelle kunder. De skal dog have mulighed for at anmode om behandling som ikke-professionelle, og selskaber kan indvillige i at yde en højere grad af beskyttelse. Når et selskabs kunde er en af ovennævnte virksomheder, skal selskabet, før det præsterer tjenesteydelser, underrette kunden om, at han ud fra de foreliggende oplysninger anses for at være en professionel kunde og vil blive behandlet som sådan, medmindre selskabet og kunden træffer anden aftale. Selskabet skal tillige underrette kunden om, at han kan anmode om en ændring af aftalebetingelserne med henblik på at opnå en højere grad af beskyttelse.

Det påhviler en kunde, der anses som professionel kunde, at anmode om en højere grad af beskyttelse, når vedkommende mener sig ude af stand til at foretage en korrekt risikovurdering eller -styring. Denne højere grad af beskyttelse vil blive ydet, når en kunde, der anses for at være professionel, indgår en skriftlig aftale med selskabet om ikke at blive behandlet som professionel ved anvendelsen af reglerne for god forretningsskik. Det skal fremgå af en sådan aftale, om denne gælder for en eller flere særlige tjenesteydelser eller transaktioner eller for en eller flere typer produkter eller transaktioner.

BILAG II

FORKLARENDE DOKUMENTER

I den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter.

Med hensyn til dette direktiv betragter Kommissionen fremsendelsen af sådanne dokumenter for berettiget af følgende grunde:

Direktivets og den berørte sektors kompleksitet:

Forsikringer og salg af forsikringsprodukter er særdeles kompliceret område, som kan forekomme meget teknisk for fagfolk uden speciale inden for området. Uden velstrukturerede forklarende dokumenter vil opgaven med at føre tilsyn med gennemførelsen blive uforholdsmæssigt tidskrævende. Det nuværende forslag svarer til en revision, hvor teksten i forsikringsformidlingsdirektiverne (IMD) er omarbejdet. Selv om mange af bestemmelserne ikke er ændret med hensyn til substans, er der indført en række nye bestemmelser, og en række gældende bestemmelser er revideret eller udgår. Teksternes struktur, form og præsentation er helt ny. Det har været nødvendigt med en ny struktur for at få opstillet bestemmelserne i en tydeligere og mere logisk rækkefølge, men derfor vil der også blive behov for en struktureret tilgang ved tilsyn med gennemførelsen.

Nogle af bestemmelserne i forslaget til direktiv kan eventuelt få indvirkning på en række områder inden for det nationale retssystem, f.eks. selskabs-, handels- og skatteret eller andre lovgivningsområder i medlemsstaterne. Forslaget kan også få konsekvenser for afledt national ret, herunder retsakter og regler om god forretningsskik for finansielle formidlere eller forsikringsformidlere. Forbindelsen til alle disse beslægtede områder kan, afhængigt af systemet i de enkelte medlemsstater, få den betydning, at visse bestemmelser gennemføres ved hjælp af nye eller allerede gældende bestemmelser inden for disse områder, og der bør gives et overblik over dem.

Overensstemmelse og forbindelse med andre initiativer:

Det nuværende forslag fremlægges til vedtagelse som en del af en "detailpakke for forbrugere" sammen med PRIPs-forslaget om produktinformation (forordning vedrørende dokumenter med central information om investeringsprodukter og om ændring af direktiv 2013/71/EF og 2009/65/EF) og UCITS V. PRIPs-initiativet har til formål at sikre en sammenhængende horisontal tilgang til produktinformation i forbindelse med investeringsprodukter og forsikringsprodukter med investeringselementer (såkaldte forsikringsinvesteringer), og de ændrede udgaver af IMD og MiFID (direktivet om markeder for finansielle instrumenter) vil komme til at omfatte bestemmelser om salgspraksis. Forslaget er endvidere i overensstemmelse med og supplerer anden EU-lovgivning og andre EU-politikker, navnlig vedrørende forbrugerbeskyttelse, investorbeskyttelse og tilsyn, f.eks.

Solvens II (direktiv 2009/138/EF), MiFID II (MiFID i omarbejdet udgave), og ovennævnte PRIPs-initiativ.

Det nye IMD vil fortsat have de træk, der kendetegner retsakter, som indebærer minimumsharmonisering. Det er ensbetydende med, at medlemsstaterne kan vælge at gå endnu længere, hvis det er nødvendigt af hensyn til forbrugerbeskyttelsen. Minimumsstandarderne i IMD vil dog blive udvidet væsentligt. Visse dele af det nye direktiv vil blive suppleret med niveau 2- foranstaltninger for at afpasse bestemmelserne efter MiFID II: navnlig i kapitlet om salg af livsforsikringspolicer med investeringselementer (i det følgende benævnt: forsikringsinvesteringer, jf. nedenfor). Det tager sigte på at harmonisere salget af investeringsforsikringer i hele EU ved hjælp af niveau 2-foranstaltninger²⁵. Det er en fornøjelse i forhold til det oprindelige direktiv. Det er vigtigt, at Kommissionen er i stand til at sammenligne resultaterne i de forskellige medlemsstater og således varetage sin opgave med at føre tilsyn med EU-lovgivningens anvendelse korrekt. Endvidere overvejes det at indføre en revisionsklausul i direktivet, og for at kunne indsamle alle relevante informationer om bestemmelsernes funktionsmåde vil Kommissionen få behov for at kunne overvåge deres gennemførelse helt fra begyndelsen.

Kapitel om forsikringsinvestering: Forslaget indeholder et nyt kapitel om supplerende krav til kundebeskyttelse i forhold til forsikringsinvesteringsprodukter.

Der er en stor politik vilje til at indføre sådanne bestemmelser, men samtidig er der kun ganske få erfaringer at trække på, da der er tale om et nyt område. Derfor er det meget vigtigt, at Kommissionen får tilsendt materiale om, hvordan medlemsstaterne har gennemført sådanne bestemmelser.

Forventning om begrænset ekstra administrativ byrde som følge af kravet om forklarende dokumenter fra medlemsstaterne: Som omtalt ovenfor har den nuværende tekst været gældende siden 2002 (da det oprindelige direktiv blev vedtaget). Derfor vil det ikke blive belastende for medlemsstaterne at underrette om deres gennemførelsesbestemmelser, eftersom de normalt allerede i længere tid har givet underretning om de fleste af dem. Den begrænsede ekstra administrative byrde, der forventes som følge af kravet om forklarende dokumenter fra

²⁵

Revisionen af IMD er baseret på "Lamfalussyproceduren" (en forskriftsmetode i fire niveauer, anbefalet af Vismandsudvalget om Reguleringen af de Europæiske Værdipapirmarkeder under formandskab af Baron Alexandre Lamfalussy og vedtaget af Det Europæiske Råd i Stockholm i marts 2001 med henblik på en mere effektiv regulering af værdipapirmarkederne) som videreudviklet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1034/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger): På niveau 1 vedtager Europa-Parlamentet og Rådet ved fælles beslutningstagning et direktiv, som indeholder grundprincipper og bemyndiger Kommissionen på niveau 2 til at vedtage delegerede retsakter (artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, C 115/47) eller gennemførelsesretsakter (artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, C 115/47). Kommissionen vil i forbindelse med udarbejdelsen af delegerede retsakter rådføre sig med eksperter udpeget af medlemsstaterne. EIOPA kan på anmodning af Kommissionen rådgive Kommissionen om tekniske spørgsmål, som skal medtages i niveau 2-lovgivningen. EIOPA kan desuden i niveau 1-lovgivningen gives beføjelse til at udarbejde udkast til forskriftsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder i henhold til artikel 10 og 15 i EIOPA-forordningen, der kan vedtages af Kommissionen (med forbehold af indsigelse fra Rådet og Parlamentet i tilfælde af reguleringsmæssige tekniske standarder). På niveau 3 arbejder EIOPA med henstillinger og retningslinjer, og den sammenligner lovgivningspraksis gennem peer review for at sikre en ensartet gennemførelse og anvendelse af de regler, der vedtages på niveau 1 og 2. Endelig kontrollerer Kommissionen medlemsstaternes overholdelse af EU-lovgivningen, og den kan tage retslige skridt mod medlemsstater, som ikke opfylder deres forpligtelser.

medlemsstaterne om de nye dele i direktivet, er rimelig, og den er nødvendig, for at Kommissionen kan varetage sin opgave med at føre tilsyn med EU-lovgivningens anvendelse.

I betragtning af ovenstående er Kommissionen af den opfattelse, at kravet om fremlæggelse af forklarende dokumenter i forbindelse med forslaget til direktiv er rimeligt og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet, som er at varetage opgaven med at føre tilsyn med, om direktivet gennemføres korrekt, på en effektiv måde.

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) i ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsikringsformidling (IMD2) og om ophævelse af direktiv 2002/92/EF om forsikringsformidling (IMD1)

1.2. Berørt(e) politikområde(r) i ABM/ABB-strukturen²⁶

Det indre marked – finansielle markeder

1.3. Forslagets/initiativets art

Forslaget/initiativet drejer sig om **en ny foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning²⁷

Forslaget/initiativet drejer sig om **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

Forslaget/initiativet drejer sig om omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører

at øge de finansielle markeders sikkerhed og effektivitet; at stimulere det indre marked for finansielle serviceydelser.

1.4.2. Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter

at skabe lige vilkår; at begrænse interessekonflikter; at forbedre rådgivningen om komplekse produkter; at begrænse byrden ved grænseoverskridende adgang.

²⁶ ABM: Activity Based Management (aktivitetsbaseret ledelse) – ABB: Activity Based Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

²⁷ Jf. finansforordningens artikel 49, stk. 6, litra a) og b).

1.4.3. Forventede resultater og virkninger

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Forslaget sigter mod: at udvide anvendelsesområdet for IMD til alle distributionskanaler; identificere, styre og begrænse interessekonflikter; øge harmoniseringen af administrative sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne om salg; gøre rådgivning mere egnet og objektiv; sikre, at sælgers faglige kvalifikationer svarer til de solgte produkters kompleksitet; forenkle og sikre indbyrdes tilnærmelse af procedurerne for grænseoverskridende adgang til markeder i hele EU.

1.4.4. Virknings- og resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagets/initiativets gennemførelse.

Der bør udarbejdes rapporter om forbrugerbeskyttelse; fremskridt i retning af lige konkurrencevilkår; udviklingen i grænseoverskridende forretninger; de foreslåede foranstaltningers indvirkning på forsikringsmarkederne.

1.5 Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt

Med medlemsstaternes anvendelse af det ændrede direktiv skulle der kunne opnås følgende resultater:

- De nye bestemmelser forbedrer forbrugernes valgmuligheder og kvaliteten af de modtagne tjenesteydelser.
- Bedre information og øget gennemsigtighed forventes at forbedre konkurrencen og gavne effektive formidlere.
- Godkendelsen af og tilsynet med forsikringsformidlere og andre personer, som sælger forsikringsprodukter, harmoniseres, og koordineringen mellem de nationale tilsynsmyndigheder forbedres.
- Alle, som sælger forsikringsprodukter i EU, reguleres i tilstrækkeligt omfang under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og SMV'ers behov.
- Alle forsikringssælgeres faglige kvalifikationer svarer til de solgte produkters kompleksitet.
- Der forventes større grænseoverskridende adgang.
- Sanktionsordningen forbedres ved oprettelse af et passende og harmoniseret system til forebyggelse og afhjælpning af centrale overtrædelser af direktivet.

1.5.2. Merværdien ved en indsats fra EU's side

1) En stærkt opsplittet lovgivning kan føre til øgede administrative omkostninger og regelarbitrage.

2) En manglende indsats for EU's side vil sandsynligvis føre til en stigning i antallet af tilfælde med fejlsalg af forsikringsprodukter.

1.5.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

Salgspraksis for rene investeringsprodukter er allerede reguleret i direktivet om markeder for finansielle instrumenter (MiFID), og de substituerbare investeringsbaserede forsikringer vil også blive reguleret på lignende måde på EU-niveau, når IMD 2-forslaget er vedtaget. MiFID har ført til større konkurrence mellem finansielle instrumenter, flere valgmuligheder for investorerne og bedre bestemmelser om forbrugerbeskyttelse.

1.5.4. Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning

Forslaget til revision af IMD er i overensstemmelse med det reformprogram, som Europa-Kommissionen foreslog i sin meddelelse om "Fremdrift i den europæiske genopretning", Europa 2020: En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst. Det er også i overensstemmelse med PRIPs-initiativet, MiFID II-forslaget og Solvens II.

1.6 Varighed og finansielle virkninger

Forslag/initiativ af **begrænset varighed**²⁸

– Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

– X Finansielle virkninger fra 2014 til 2016

Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**

– Iværksættelse med en indkøringsperiode fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

– derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)²⁹

Direkte central forvaltning ved Kommissionen

Indirekte central forvaltning ved uddelegering af gennemførelsesopgaver til:

– gennemførelsesorganer

– organer oprettet af Fællesskaberne³⁰

– nationale offentligretlige organer/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver

– personer, der er pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. finansforordningens artikel 49

Delt forvaltning sammen med medlemsstaterne

Decentral forvaltning sammen med tredjelande

Fælles forvaltning sammen med internationale organisationer (angives nærmere)

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

--

²⁸ Forslaget er af ubegrænset varighed, men efter den indledende treårsperiode (EIOPA har flere engangsopgaver) bør EIOPA's nye permanente opgaver sikres ved hjælp af omplacering.

²⁹ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

³⁰ Organer omhandlet i finansforordningens artikel 185.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Artikel 81 i udkastet til forordning om oprettelse af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) foreskriver, at de erfaringer, der er indhøstet fra myndighedens virksomhed, evalueres inden for tre år, efter at myndigheden har påbegyndt sin virksomhed. Med henblik herpå offentliggør Kommissionen en generel rapport, der fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

Tilførslen af yderligere ressourcer til EIOPA som et resultat af det nuværende forslag er nødvendig for at sætte EIOPA i stand til at udøve sine beføjelser og navnlig løse sine opgaver i forbindelse med:

- oprettelse, offentliggørelse og opdatering af et fælles elektronisk register
- tilvejebringelse af harmonisering og koordinering af bestemmelserne i IMD 2 ved udarbejdelse af reguleringsmæssige standarder
- forbedring og tilvejebringelse af ensartet anvendelse af nationale reguleringsbeføjelser ved udstedelse af retningslinjer og udarbejdelse af gennemførelsesmæssige tekniske standarder
- indsamling og offentliggørelse af information om sanktioner og bestemmelser om almene hensyn
- overvågning og evaluering af forslaget (3 rapporter).

Uden disse ressourcer vil myndigheden ikke kunne udføre sin opgave rettidigt og effektivt.

2.2.2. Påtænkt(e) kontrolmetode(r)

Forvaltnings- og kontrolsystemer som fastlagt i EIOPA-forordningen vil også blive anvendt med henblik på EIOPA's rolle i forbindelse med dette forslag.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger

Med henblik på bekæmpelse af svig, bestikkelse og anden ulovlig aktivitet finder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), ubegrænset anvendelse på EIOPA.

Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for hele myndighedens personale.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) i budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter i budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse.....]	OB/OIB ⁽³¹⁾	fra EFTA-lande ³²	fra kandidatlande ³³	fra tredje-lande	artikel 18, stk. 1, litra aa), i finansforordningen
	12.0403.01 EIOPA - Tilskud til afsnit 1 og 2 (personale-administrationsudgifter)	OB	JA	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

³¹ OB = opdelte bevillinger / OIB = ikke opdelte bevillinger.

³² EFTA-lande: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

³³ Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (3 decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	Nummer	Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse
---	--------	--

GD: MARKT			År 2014 ³⁴	År 2015	År 2016	Der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
• Aktionsbevillinger									
12.0404.01	Forpligtelser	(1)	0,302	0,271	0,271				0,844
	Betalinger	(2)	0,302	0,271	0,271				0,844
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ³⁵									
Budgetpostens nummer		(3)							
Bevillinger I ALT GD MARKT	Forpligtelser	=1+1a +3	0,302	0,271	0,271				0,844
	Betalinger	=2+2a	0,302	0,271	0,271				0,844

³⁴ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

³⁵ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

		+3								
--	--	----	--	--	--	--	--	--	--	--

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	0,302	0,271	0,271					0,844
	Betalinger	(5)	0,302	0,271	0,271					0,844
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1A i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	0,302	0,271	0,271					0,844
	Betalinger	=5+ 6	0,302	0,271	0,271					0,844

Bemærkninger:

Efter den indledende treårsperiode (2014-2016), hvor EIOPA har flere engangsopgaver, skal situationen tages op til fornyet overvejelse for at fastsætte, hvor mange menneskelige ressourcer der rent faktisk er behov for til at varetage de opgaver, der er omfattet af dette direktiv, og undersøge mulighederne for omplacering.

Ovennævnte aktionsbevillinger vedrører de særlige opgaver, EIOPA overdrages i henhold til forslaget:

1) Opgaver i forbindelse med oprettelse, offentliggørelse og opdatering af en fælles elektronisk database

EIOPA bør oprette, offentliggøre og løbende opdatere en fælles elektronisk database med oplysninger om forsikrings- og genforsikringsformidlere, som har meddelt, at de har til hensigt at udnytte deres ret til etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser. Medlemsstaterne giver EIOPA relevante oplysninger for at sætte myndigheden i stand til at forvalte et sådant register. Registret bør også have hyperlinks til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

2) Opgaver i forbindelse med harmonisering og koordinering af bestemmelserne i IMD 2 ved udarbejdelse af standarder (5 delegerede retsakter og løbende opgaver)

EIOPA bør samarbejde om at opnå så megen overensstemmelse som muligt mellem standardbestemmelserne om god forretningsskik for detailinvesteringsprodukter, som er omfattet af enten MiFID II-direktivet eller af IMD2-direktivet.

EIOPA skal udarbejde fem delegerede retsakter vedrørende:

- 1) formidlers passende faglige kundskaber og færdigheder
- 2) interessekonflikter i forbindelse med salg af investeringsprodukter
- 3) generelle principper og information til kunderne i forbindelse med salg af forsikringsinvesteringsprodukter
- 4) præcis egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurdering i forbindelse med salg af forsikringsinvesteringsprodukter
- 5) uddybning af, hvordan kunder informeres om vederlaget – herunder om betinget provision.

Løbende opgaver:

EIOPA får også en række andre løbende opgaver, f.eks. at intervenere i tilfælde af uoverensstemmelser mellem de tilsynsførende myndigheder i hjem- og værtslandet, navnlig i situationer, hvor en forsikrings- eller genforsikringsformidler ikke opfylder betingelserne for udøvelse af virksomhed i værtslandet.

- 3) Opgaver i forbindelse med ensartet anvendelse af nationale reguleringsbeføjelser ved udstedelse af retningslinjer og udarbejdelse af gennemførelsesmæssige tekniske standarder (1 gennemførelsesmæssig standard, 2 retningslinjer, løbende opgaver)

EIOPA skal udarbejde gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende procedurer og formularer for indgivelse af oplysninger i relation til administrative foranstaltninger og sanktioner, som medlemsstaterne træffer eller pålægger.

EIOPA skal også udstede retningslinjer for tilsyn med krydssalg (kombinationssalg). Myndigheden skal også udstede retningslinjer om arten af administrative foranstaltninger, sanktioner og størrelsen af de administrative bøder.

- 4) Opgaver i forbindelse med indsamling og offentliggørelse af information (register og løbende opgaver)

EIOPA skal forelægge et standardiseret informationsblad vedrørende bestemmelser om almene hensyn, som skal udfyldes af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

Myndigheden får også visse løbende opgaver:

EIOPA skal indsamle og offentliggøre information vedrørende bestemmelser om almene hensyn. Myndigheden skal sikre, at de oplysninger, den modtager om strengere nationale bestemmelser vedrørende oplysningskrav og interessekonflikter, gøres tilgængelige for forsikringsselskaber, formidlere og forbrugere. Den skal også offentliggøre information om sanktioner i årsrapporten.

5) Opgaver i forbindelse med overvågning og evaluering af forslaget (3 rapporter)

EIOPA skal udarbejde to rapporter om dette direktivs anvendelse (den ene rapport 4 år efter og den anden 6 år efter ikrafttrædelsen). I disse rapporter foretager EIOPA en evaluering af forsikringsformidlernes markedsstruktur. EIOPA undersøger, om de kompetente myndigheder har de fornødne beføjelser og tilstrækkelige ressourcer til at udføre deres opgaver. EIOPA skal i en særskilt rapport undersøge, om de gældende bestemmelser vedrørende almene hensyn er i overensstemmelse med målet for det indre marked.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5	Administration
---	----------	-----------------------

i mio. EUR (3 decimaler)

		År 2014	År 2015	År 2016				I ALT
GD MARKT:								
• Menneskelige ressourcer		0	0	0				
• Andre administrationsudgifter		0	0	0				
I ALT GD MARKT	Bevillinger	0	0	0				

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = Betalinger i alt)	0	0	0				
--	--	---	---	---	--	--	--	--

i mio. EUR (3 decimaler)

		År 2014 ³⁶	År 2015	År 2016				I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0,302	0,271	0,271				0,844
	Betalinger	0,302	0,271	0,271				0,844

³⁶ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forslagets specifikke mål er beskrevet i punkt 1.4.2. De vil blive nået via de foreslåede lovgivningsmæssige foranstaltninger, der skal gennemføres i medlemsstaterne, og med bistand fra EIOPA. Det er ikke muligt at angive et konkret tal for hvert operationelt mål, men EIOPA's rolle og bidrag til opfyldelse af forslagets mål er nærmere beskrevet i afsnit 3.2.1.

3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*

3.2.3.1. Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Bemærkninger:

GD MARKT vil ikke få behov for yderligere administrative og menneskelige ressourcer som følge af forslaget. Ressourcer, der i øjeblikket anvendes til at følge direktiv 2002/92/EF, vil fortsat blive anvendt på den måde.

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- Forslaget/initiativet er foreneligt med forslaget til den flerårige finansielle ramme for 2014-2010.
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme.

Forslaget medfører, at EIOPA skal udføre yderligere opgaver. Det vil kræve yderligere ressourcer under budgetpost 12.0403.01. Det indgår allerede i forslaget til den flerårige finansielle ramme for 2014-2020.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres³⁷.

3.2.5. Tredjemand's bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.
- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

i mio. EUR (3 decimaler)

	År 2014	År 2015	År 2016					I alt
Medlemsstater via de nationale tilsynsmyndigheder i EU-landene (*)	0,452	0,407	0,407					1,266
Samfinansierede bevillinger I ALT	0,452	0,407	0,407					1,266

* Overslag baseret på den nuværende finansieringsmekanisme i EIOPA-forordningen (medlemsstaterne 60 % - Fællesskabet 40 %).

³⁷ Se punkt 19 og 24 i den interinstitutionelle aftale.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for diverse indtægter

Bilag til finansieringsoversigten til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forsikringsformidlere og salg af forsikringsprodukter og om ophævelse af direktiv 2002/92/EF om forsikringsformidling (IMD)

Omkostningerne i forbindelse med de opgaver, der skal udføres af EIOPA, er for personaleudgifter (afsnit 1) blevet anslået i overensstemmelse med omkostningsklassifikationen i udkastet til EIOPA's budget for 2012, der er fremsendt til Kommissionen. Kommissionens forslag omfatter bestemmelser om, at EIOPA skal udarbejde udkast til 5 delegerede retsakter og 1 gennemførelsesmæssig teknisk standard. Hertil kommer, at EIOPA også skal udarbejde 2 retningslinjer, som hovedsagelig skal sikre samarbejde mellem myndighederne, og 3 rapporter til overvågning og vurdering af direktivets virkemåde. Myndigheden skal føre registret over formidlere, som har til hensigt at drive forretning på tværs af grænser, og vil få en række andre løbende opgaver. Det antages, at direktivet vil træde i kraft i slutningen af 2013, og EIOPA vil derfor få brug for de ekstra ressourcer fra 2014. Der forventes at blive behov for ekstra personale til tekniske standarder, retningslinjer og rapporter, som skal udarbejdes af EIOPA, og til andre løbende opgaver. Hvad angår typen af stillinger vil en fyldestgørende og rettidig udarbejdelse af nye tekniske standarder især gøre det nødvendigt med flere politikmedarbejdere, juridiske medarbejdere og konsekvensanalysemedarbejdere.

Følgende antagelser er lagt til grund for vurderingen af behovet for fuldtidsækvivalenter til udarbejdelse af delegerede retsakter, tekniske standarder, retningslinjer og rapporter:

- 1) En politikmedarbejder udarbejder gennemsnitligt 1,5 delegerede retsakter/tekniske standarder om året, og samme medarbejder kan udarbejde de tilhørende retningslinjer og rapporter. Deres job vil også omfatte opgaver i forbindelse med indsamling og offentliggørelse af information og løbende opgaver (jf. ovenfor). Dette betyder, at der er brug for 4 politikmedarbejdere.
- 2) Der er behov for en konsekvensanalysemedarbejder til udarbejdelse af ovennævnte tekniske standarder.
- 3) Der er behov for en juridisk medarbejder til udarbejdelse af ovennævnte tekniske standarder og retningslinje.

Det betyder, at der er behov for yderligere 6 fuldtidsækvivalenter fra 2014.

Det antages, at der i 2015 og 2016 fortsat vil være behov for det ekstra personale, da standarderne sandsynligvis først vil være udarbejdet i 2015, og det vil muligvis blive nødvendigt at foretage ændringer i 2016.

Andre antagelser:

- 1) På grundlag af fordelingen af fuldtidsækvivalenter i udkastet til budget for 2012 forventes de 6 fuldtidsækvivalenter at fordele sig på 4 midlertidigt ansatte (74 %), 1 udstationeret national ekspert (16 %) og 1 kontraktansat (10 %).
- 2) De gennemsnitlige årlige lønudgifter for forskellige personalekategorier er baseret på GD BUDG's vejledning.
- 3) En lønjusteringskoefficient for Frankfurt på 0,948.

- 4) Uddannelsesomkostninger anslået til 1 000 EUR pr. fuldtidsækvivalent pr. år.
- 5) Tjenesterejseudgifter på 10 000 EUR baseret på budgetudkastet for 2012 for tjenesterejser pr. ansat.
- 6) Omkostninger i forbindelse med ansættelse (rejse, hotel, lægeundersøgelse, bosættelse og andre ydelser, flytning osv.) på 12 700 EUR baseret på budgetudkastet for 2012 for ansættelse pr. person.

Metoden til beregning af stigningen i budgetbehovet for de næste tre år fremgår af nedenstående tabel. Beregningen bygger på, at Fællesskabets budget dækker 40 % af omkostningerne.

Omkostningstyper	Beregninger	Beløb (x 1000)			
		2014	2015	2016	I alt
Afsnit I: Personaleomkostninger					
11 Løn og godtgørelser	=4*127*0,948	482	482	482	1 446
heraf midlertidigt ansatte	=1*73*0,948	69	69	69	207
heraf nationale eksperter	=1*64*0,948	61	61	61	183
heraf til kontraktansatte	=6*12,7	76			76
12 Udgifter i forbindelse med ansættelse	=6*10	60	60	60	180
13 Tjenesterejseudgifter	=6*1	6	6	6	18
15 Uddannelse					
Afsnit I i alt:		754	678	678	2,110
Personaleudgifter		302	271	271	844
Heraf EU's bidrag (40 %)					
Heraf medlemsstaternes bidrag (60%)		452	407	407	1,266

Nedenstående tabel viser den foreslåede stillingsfortegnelse for de fire stillinger som midlertidig ansat:

ny

Function group and grade	Temporary posts
AD 16	
AD 15	
AD 14	
AD 13	
AD 12	
AD 11	
AD 10	
AD 9	1
AD 8	1
AD 7	2
AD 6	
AD 5	
AD total	4